

AUTOR PROJEKTU

Július ŠEFČÍK

V SPOLUPRÁCI SO SPARTAKOM TRNAVA

SPARTAK MÁ 100 ROKOV

AUTORI KNIHY

Mojmír STAŠKO
Ladislav HARSÁNYI

Ket povýte **TRNAVA**, dodáte **SPARTAK**.

Sto rokov je číslo, keré dodáva rešpekt. V živote človeka je nčím zaujímavým. V živote fodbaloého mančaftu je zas dókazom tradície, histórie a životaschopnosti.

Aj Spartak - jak to v luckém živote bývá - má zhadu okolností dvoch rodičov. Trnafský ŠK kerého lýnyja od 30. mája 1923 a Rapyt, kerý vznikól v roku 1925. Jejich zlúčeným znikól klup, kerý pot róznyma názváma ovplyvnuval životy nekolkých generácií svojich fanúšikov. Ot obidvoch rodičov dostal do kolísky nčo inšé. Ot ŠK dátum zniku a místo kdze po tom desatročá burácali hlasifky fa-

núšikof. Od Rapydu tradičné barvy červenú a čirnú, kerá sa tak krásne ukazuje v klubovém logu na dresoch, šáloch a zástavách v hladisku. Od obidvoch svojich predchodcov zas bojovnosť a výru v úspech.

Nedošól hnet, míšal sa ze sklamaným, pocitma nespravodlivosti a novým nádejama. Radosci šak bolo určite vám. Isto krása fodbalu a čaruváný z lobdu pridávali na syle.

Trnava je krásne mesto. Mesto chrámov a kostolov, preto sa jej hovorí malý Rým. Trnava mala pohnutú históriu, hrdé hradby, kopu veží. Už v stredoveku mala univerzi-

ty, významných sveckých a cirkevných dejateľov, tu vznikly aj základy slovenčiny.

Jak povýte Trnava, tak už automaticky myslýte na fodbal. Tým pádom je to aj najfodbalovejšé mesto na Slovensku. Šak ket povýte Trnava a fodbal, myslýte Spartak.

Týto spojená sú dókazom, že fodbalový strom tu róstol dlho. A že šeci, kerý mu f tých desátých desátkách rokov pomáhali, robili to ze srdcom, lásku a oddanoscu. Nech je to tak na furt.

Hrdost. Rešpekt. Oddanost. Vášen. Spartak..

„Červeno-čírni,“ ale s prezývkou „bílí andeli“

Pre Spartak sú príznačné červeno-čierne farby, spartakovci sú červeno-čírni – to vie predsa každý. Ale zároveň vie každý aj to, že hráči Spartaka majú prezývku „bílí andeli“. Ujala sa v 60. rokoch, a keď Spartak získaval federálne tituly, ocitla sa už aj v novinách a pri prejave reportérov. „Báseň bílých andelov,“ napísali noviny po víťazstve Spartaka nad Reipasom Lahti vo Viedni na jeseň 1968.

Spartak pritom už vtedy hrával v príznačnej farebnej kombinácii, a však často aj v takej, v ktorej boli čierne trenírky a biele dresy. Ich doplnkom bol v istej ére aj červeno-čierny pruh.

V 50. a v prvej polovici 60. rokov však bola pre Spartak príznačná biela farba. Biele boli dresy, trenírky i štulpne. Keď Spartak vybehol na trávnik, pôsobil ako Real Madrid, v tej ére najzvučnejší a najúspešnejší európsky veľkoklub.

A samotná prezývka? „Pôvodcom je Dežko Rašla, masér spartakovcov. Jeho predzápasové sny boli Valérom Švecom či Stankom Jarábkom nazvané bosoráctvom. Raz spomenul svoj sen, ako trnavskí futbalisti celí v bielom lietali nad ihriskom „jak bílí

andeli“. Najprv sa tomu smiali, no keď to preniklo na verejnosť, stala sa z toho naša prezývka,“ vysvetlil už legendárny kronikár spartakovskej éry Mikuláš Rožnák.

Keď hral trnavský Spartak v prvej polovici 60. rokov na ihrisku druholigového Martina, domáci fanúšikovia vraj prezývku skutočne precítili. Martin hral na čiernej škvare, Trnavčania celí v bielom na nej ostro kontrastovali. A fakt sa vraj na nej vznášali ako „bílí andeli.“

Pod touto prezývkou je Spartak Trnava známy aj vo svete. White Angels, písali v Anglicku, keď sa s ním stretlo Derby County. Belije Angeli, písali zas v sovietskych novinách, keď sa so Spartakom stretol Voro-

šilovgrad a potom v ruských, keď ho vyzval Lokomotiv Moskva.

Prezývka sa dostala i do repertoárov fanúšikov na tribúnach, stala sa súčasťou chorálov. „Spartak, bílí andelí! Spartak, mužstvo najlepšie! Spartak, nikdy nesklame! Lebo dneška vyhraje!“, zaznievalo v jednom. „My sme Spartak, bílí andelí, prisaháme vernosť Trnave! Olé, olé, olé, olé a vernosť Trnave!“ znie v druhom, ktorý sa pre skvelý rytmus asi viac vrýva pod kožu.

A práve preto sa v grafike pri otvorení City arény - Štadióna Antona Malatinského vynímali motívy anjela a práve preto nadrozmerný nafukovací anjel dohliadal na výkony spartakovcov priamo na štadióne.

Spartak Trnava v 50. rokoch. Prezývka „bílí andeli“ nebola náhodná.

1898 – 1923

Na úvod verejné pohoršenie...

„Bez povolenia a vedomia profesorského zboru zhromaždili početných študentov gymnázia na mieste zvanom Rybník a tu pred zrakmi občanov naháňali sa za koženou loptou veľkosti detskej hlavy, čím znevážili dobré meno ústavu a študentského stavu a budili verejné pohoršenie,“ čítame vo vlastne prvom opise futbalového zápasu v Trnave.

Má byť z roku 1898 a opisuje, prečo boli pokarhaní dvaja študenti trnavského gymnázia Kramarics a Berger. Je otázne, či sa táto príhoda udiala alebo nie. Jej ďalšia verzia hovorí aj o lopte, s ktorou sa na Rybníku malo hrať. Malo ísť o dar anglického biskupa alebo dokonca arcibiskupa, ktorý bol na liečení v neďalekých Piešťanoch a venoval študentom futbalovú loptu. V takom prípade by sa pointa príbehu trochu strácala, pretože pokarhanie a dar od cirkevného hodnostára by celkom neladili.

Faktom je, že v tom čase sa už v Rakúsko-Uhorsku futbal hrával. Najskôr vo Viedni, v Prahe a Budapešti, potom aj v ďalších častiach monarchie.

V roku 1898 mali podľa Pressburger Zeitungu diváci vidieť prvý futbalový zápas v Bratislave, obstaráť ho mali budapeštianske tímy BTC a Óbudai TE. V tom istom roku po inšpirácii v podobe zápasu dvoch tímov z Maďarska založili po iniciatíve Ferenca Petheho futbalový odbor v prešovskom klube ETVE, teda Eperjesi Torna és Vívó Egyesület, ktorý sa pôvodne venoval „telovýchove a šermiarstvu.“ V Bratislave zas v roku 1898 pribudla futbalová sekcia do klubu PTE, teda Pozsonyi Torna Egylet.

V máji 1899 sa už PTE z Bratislavy a ETVE z Prešova stretli v prvom zápase tímov zo Slovenska.

a spevu bol jeho hlavnou náplňou šport a v jeho ponuke už bol jednotkou futbal. Vtedy ešte nikto netušil,

Hráči TŠS a WAF v roku 1921.

A faktom je aj to, že či sa niekomu zdal alebo nezdal futbal pohoršujúcou záležitosťou, neskôr sa stal v Trnave modlou. „Slovenský Rím“ bol vždy mestom športu a rôznych športov, medzi ktorými kraloval jeden. Futbal.

Rok 1906 už bol nespochybniteľný. Vtedy bol v Trnave založený Katolícky tovarišský spolek, ktorý si vzali pod ochranné krídla cirkevných hodnostárov. Okrem divadelníctva

čo bude pre Trnavu znamenať a že sa z neho v spojení s mestom stane také poznávacie znamenie ako množstvo kostolných veží. Futbal sa stal koloritom.

V tom istom roku bol v Trenčíne založený skutočný futbalový klub TTE, čo bola skratka z Trencsényi Torna Egylet. Nespomíname to náhodou, mal to byť prvý súper Trnavčanov pod hlavičkou spomínaného Katolíckeho tovarišského spolku.

Potom do Trnavy zavítali aj futbalisti bratislavského PTE. V kontakte s nimi bol známy trnavský športový nadšenec Žigmund Funk. Ten sa stal iniciátorom vzniku prvého skutočného čisto športového klubu. V roku 1909 tak vznikol NAC, teda Nagyszombati Atlétikai Club. Pôsobili v ňom futbalisti z už spomínaného tovarišského spolku, ale i ďalší, ktorí chceli hrať futbal.

čia svojho vzniku. Nakoniec sa mu to nepodarilo. V júni 1914 spáchali v Sarajeve atentát na následníka trónu Františka Ferdinanda d'Este a o mesiac sa už bojovalo.

Futbal išiel bokom. Z času na čas sa odohral nejaký futbalový zápas, ale dialo sa tak skôr vtedy, keď prišli vojaci na dovolenku. Mobilizované boli celé ročníky, v princípe nemal kto hrať. A tak sa v Trnave odohrali

s Trenčanmi prehran - podľa jedného zdroja 1:2, podľa iného 4:5. Zhodujú sa však na tom, že to bol posledný zápas v Trnave počas existencie monarchie.

Na jeseň 1918 rakúsko-uhorská monarchia padla. Vznikla Československá republika. Vojaci sa vracali z frontov, niektorí, žiaľ, nie.

Začali vznikať nové základy. Často chaotické. Na území ČSR

Mužstvá TŠS Trnava a PTE Bratislava pred vzájomným zápasom. Hráči PTE sú v bielych dresoch, TŠS v pruhovaných.

V prvých rokoch existencie hrával NAC šesť - sedem zápasov do roka. Hrával na trnavskom Tulipáne. V roku 1912 ich už zvládol desať, čo bol rekordný počet zápasov počas jedného roka. Poznáme aj mená hráčov z tímu NAC, boli medzi nimi bratia Forischovcí, Mahr, Hlavatý, Kempf, Urbánek, Košovič. Ako bolo zvykom, klub sa snažil pozháňať trénerov z futbalovo vyspelejšej časti monarchie. Podarilo sa to i Žigmundovi Funkovi, trénerom tímu sa stal maďarský internacionál Bakos. O vyše sto rokov neskôr ťahal Spartak v európskej súťaži jeho menovec...

Popri ňom vznikol ďalší trnavský športový klub so skratkou NEC, ktorá pochádzala z Nagyszombati Sport Egylet.

V roku 1914 sa NAC chystal zorganizovať turnaj pri príležitosti 5. výro-

dva - tri zápasy za rok.

Výsledky zápasov sa nezachovali. Ani názvy súperov. Vlastne, až na posledný. Išlo o zápas NAC - TTE v roku 1917. Trenčanom vtedy chýbal brankár, pretože ten ich bol narukovaný a armáda povolala ešte aj náhradníka, ktorého zohnali. A tak do Trnavy cestovali vlakom jedenásti s tým, že sa počas cesty dohodnú, kto bude chytať. Do bránky sa však nechcelo nikomu. V Leopoldove pri prestupovaní však natrafili na istého Jakuša, ktorý predtým chytal za TTE a ktorý bol na fronte. Zhodou okolností práve vtedy dostal niekoľko dní na dovolenku. Na leopoldovskej staničke si akurát naberal vodu. Jakuš mieril do Trenčína, avšak bývalí spoluhráči ho presvedčili, a tak s nimi cestoval do Trnavy. Domáci NAC, takisto v improvizovanej zostave,

dokonca existovalo niekoľko národných zväzov. Na stredočeských základoch vznikol Československý svaz futbalový, teda ČSSF. Svoju pôsobnosť rozširoval, hlásili sa k nemu aj slovenské kluby, takže sa stal najsilnejším. Svoju autonómiu si na území Slovenska a Podkarpatskej Rusi držal Maďarský futbalový zväz (MLSz), ktorý mal vo svojej organizácii maďarské kluby na spomínanom území. V českých krajinách existoval nemecký Deutscher Fussballverband (DFV), ba dokonca ešte aj Polski zwiasek piłki nożnej (PZPN), skôr kuriozita so 125 registrovanými hráčmi a bez vlastných súťaží.

Veci sa diali aj v Trnave. Hybnou silou bol opäť spomínaný Žigmund Funk. Z NAC sa začiatkom roka 1919 stal TAC, zemepisný názov sa, samozrejme, menil. TAC oznámil, že

v máji 1919 odohrá svoj prvý futbalový zápas pod novým názvom. A Funk spolu s pánmi Forischom a Matuschkom ohlásili aj zásadu, ktorou sa mal klub riadiť. Budú zaň hrať len Trnavčania!

Známa je aj prvá zostava: Far-kaš - K. Baxa, Husár - Matuschka, E. Bernhardt, Svatý - L. Bernhardt,

M. Faktor, hoci prvým predsedom klubu sa stal A. Havlíček. Jeho členmi boli Česi z vojenskej posádky z Trnavy a úradníci zo štátnej správy, väčšinou takisto pôvodom z Česka. V tíme vraj bolo niekoľko veľmi dobrých futbalistov. Svedčiť by o tom mohla i správa o pozvánke do Bratislavy pri príležitosti prvé-

meinerovej kaviarni na to, koľko je v Trnave futbalových klubov. „*Neviem presne. Ale o pol štvrtej ich bolo šesť,*“ odpovedal čašník. Je to vtip, ale faktom je, že v Trnave vtedy kluby vznikali, zanikali, fúzovali - hovoríme pritom o meste, ktoré malo po vojne 15 000 obyvateľov.

Medzitým, 28. februára 1920 sa

Ihrisko v Trnave v roku 1922. Hral na ňom ŠK Trnava.

Hudek, F. Bernhardt, Šidlík, Kozma.

Prerodil sa aj NEC. Ten sa transformoval na Trnavský športový spolok a vystupoval pod skratkou TŠS, ktorá hýbala históriou trnavského športu. Dominantným športom v ňom však nebol futbal, ale hlavne tenis a atletika.

TAC mal finančné ťažkosti. Pomocnú ruku podal TŠS, do ktorého prešli športovci z TAC. Klub bol známy tým, že väčšina športovcov v ňom sa grupovala z radov trnavských študentov.

Vôbec, v Trnave sa v tom čase športu darilo, vzniklo niekoľko klubov s rôznym zameraním. Ako bolo po vzniku ČSR zvykom, aj do Trnavy prišlo mnoho vojakov a úradníkov z Česka. V zakladaní športových klubov boli aktívni. V Bratislave založili pod názvom I. ČsŠK Bratislava futbalový klub, z ktorého neskôr vznikol Slovan.

Pod názvom ČsŠK Čechie vznikol aj klub v Trnave. Dátumom zakladajúcej schôdze bol 22. jún 1919, jeho hlavnou postavou kapitán

ho výročia založenia tamojšieho I. ČsŠK. Pravda, pôvodne mal ako gratulant v zápase proti Bratislavčanom figurovať český tím AFK Kolín. Ten však do Bratislavy nemohol doraziť pre štrajk na železniciach, a tak ho nahradil klub z Trnavy. Zápas v Bratislave sa skončil remízou 2:2, keď Bratislavčania prehrávali 0:2. O týždeň bola odveta v Trnave, I. ČsŠK Bratislava vyhral 3:2.

V roku 1920 prišlo v Trnave k založeniu niekoľkých klubov. Vznikol robotnícky Vasas, v ktorom veľkú časť kádra tvorili hráči, ktorí pracovali v trnavských Coburghových závodoch. Legenda hovorí, že pôvodne sa pracovalo s návrhom, že by sa volal Slovan, k čomu však nedošlo. Na futbalovú mapu Trnavy pribudol aj tím XI. telegrafného práporu, ďalej Makkabea a s dátumom založenia 16. augusta 1920 klub ČsŠK Trnava.

Pre toto obdobie bola príznačná anekdota, podľa ktorej sa nejaký viedenský novinár pýtal hlavného čašníka vo vtedy vychýrenej Thal-

v Bratislave uskutočnila zakladajúca schôdza Bratislavskej župy futbalovej s prvým predsedom Josefom Benešom.

Vznikli základy súťaží a do jednej z nich bol potom zaradený aj ČsŠK Trnava. Hral v Trenčianskom okrese spolu s TTE Trenčín, SE Hlohovec, ŠK Piešťany, SE Vrbové, SE Nové Mesto nad Váhom a SC Sered'.
Desiateho apríla 1921 vyšla v Slovenskom denníku správa, že „*ČsŠK Trnava s veľkými ťažkosťami získal do árendy na dlhší čas záhradu pána Schulza za strelnicou, ktorú upraví pre účely športu, a síce s jedným futbalovým hrištom.*“

Išlo o miesto, na ktorom stál neskôr štadión Spartaka Trnava. Bol to klasický ovál, pri ktorom ihrisko obkolesoval hlinený val, ktorý býval často plne obsadený divákmi. Dominantným bolo futbalové ihrisko, podľa súdobých opisov bolo „*útulné a krásne*“. Okolo neho bol atletický ovál. Ten mal dĺžku 387 metrov, bol štvordráhový, ale v cieľovej rovinke šesťdráhový. Svoje miesto

v areáli mal neskôr aj tenis, nachádzali sa tu štyri tenisové dvorce. Na vedľajších ihriskách bol priestor pre volejbal a hádzanú. Istý čas tu dokonca trénovali pästiari, ktorí tu od jari do jesene mali postavený ring, ktorý počas zimy presúvali do telocvične.

ČsŠK však mal ako mnohé iné kluby finančné problémy a tak mu 24. októbra 1921 za „*nezachovávanie nariadení župy a nezaplatenie dlžných obnosov zastavili činnosť*“.

Veľký záujem v Trnave priniesol prvý vážny medzinárodný zápas. Do mesta zavítal viedenský Floridsdorfer AC, ktorý sa stretol v priateľskom zápase s TŠS Trnava. Domáci vyhrali 3:2 a ich víťazstvo oslavovala na tie časy skvelá návšteva 3-tisíc divákov.

z ČSSF mu oznámili, že združujú len hráčov s československou štátnou príslušnosťou. Prispelo to k zániku TAF, niektorí hráči z neho prešli do TŠS Trnava. Zanikol aj Vasas. Z tímu narukovalo osem hráčov, presne toľko mu ostalo, takže nevedel poskladať ani základnú jedenástku. Aj v tomto prípade hráči prešli do TŠS Trnava.

Najsilnejšiu pozíciu v meste tak mal TŠS a ŠK. V porovnaní s ďalšími futbalovými mestami však ešte silná nebola, o čom svedčí aj to, že v majstrovstvách Západoslovenskej župy v roku 1922 skončili ŠK a TŠS na predposlednom a poslednom mieste. V historicky prvom súťažnom zápase dvoch trnavských tímov mal navrch ŠK, ktorý vyhral

zápasoch s WAF Viedeň [0:1] a maďarským Vasasom Budapešť [3:4].

Ekonomika, divácky záujem, snaha konkurovať iným mestám viedli aj vedenia TŠS a ŠK ku kroku, ktorý sa stal medzníkom v trnavskej futbalovej histórii. Dňa 30. mája 1923 došlo k ďalšej fúzii, ktorá spojila dva najsilnejšie trnavské kluby do jedného. Ten ďalej vystupoval pod názvom ŠK Trnava. Hrával v modro-bielych pruhovalých dresoch a bol zaradený do I. triedy Západoslovenskej župy, kde mu boli súpermi I. ČsŠK Bratislava, AC Nitra, Slávia Bratislava, TTS Trenčín a ŠK Myjava.

Hneď prvý súťažný ročník 1923 však preň nedopadol dobre. Nebolo to pre výkonnosť ŠK, ako skôr pre rôzne organizačné nedostatky.

Mužstvo ŠK Trnava.

Rok 1922 priniesol ďalšie zmeny. Zásadnou bola fúzia ČsŠK Čechie a ČsŠK Trnava; nový klub neskôr vystupoval pod názvom ŠK Trnava.

Na Tulipáne zas založil Viedčan Hadraba s krajanmi po vzore WAF Viedeň klub TAF, teda Trnavský Associaľ Fussballclub, ktorý však neexistoval dlho. Nemal totiž šancu sa niekam zaradiť, pretože

4:2. Oba trnavské kluby sa mali stretnúť aj s I. ČsŠK, teda predchodcom Slovana. TŠS s ním v júli 1922 v Bratislave prehral jasne 0:5. Zápas Bratislavčanov a ŠK Trnava sa skontumoval v neprospech ŠK po tom, čo sa trnavský klub márne snažil presunúť zápas, ktorý bol naplánovaný na 31. máj 1922.

ŠK sa stretol v dvoch zaujímavých

Súťaž mali odohrať I. ČsŠK Bratislava, ŠK Trnava, Slávia Bratislava, TTS Trenčín a ŠK Myjava. Viac sa nehralo ako hralo, tímy mali problémy s hráčskymi preukazmi, veľa zápasov sa kontumovalo. Takto sa skončil aj zápas I. ČsŠK - ŠK Trnava. Na ihrisku vyhrali Bratislavčania 3:1, za zeleným stolom 3:0 kontumačne...

1946 - 1947

Okamžitý návrat

Vypadnutie zaboľelo. Najmä keď v najvyššej súťaži zostali tímy, ktoré v očiach Trnavčanov nemali vyššiu kvalitu. Prítom, TŠS ukazoval v posledných rokoch vzostupný trend. Po páde do divízie tak stála pred hráčmi TŠS jediná úloha - vrátiť sa okamžite späť.

V TŠS sa však museli vyrovnáť s odchodom niektorých zaujímavých hráčov. Repatriant Ladislav Babušek sa vrátil do Maďarska. Rovnako Bošanský. Bouška zamieril späť do Prahy. Plemeník do Čelákovíc. V kádri sa objavili nové mená. Z kolektívu ŠK Železničari Bratislava prišiel brankár Karol Štajer, ktorý sa síce narodil v Dolnom Kubíne, ale od roku 1945 žil v Cíferi. Okrem bratislavského klubu chytal aj za Dolný Kubín, Čadcu, počas vojny zas za silný OAP Bratislava. Z ŠK Železničari neprišiel sám, cennou posilou sa stal aj útočník Karol Tibenský. Bol takisto posilou v pravom zmysle slova, bol rýchly, pribojný, dôrazný a mal tvrdú strelu. Držal sa zásady, že vystreliť sa dá z každej pozície, takže bol pre brankárov a súperov mimoriadne nepríjemný protivník. Z PFK Piešťany prišiel Ervín Križan, ktorý takmer okamžite dostal prezývku Noša. Z Hlohovca Jozef Podhorec a ľavý bek Zelinka, zo Serede čiperný stredopoliar Pšenko.

V momente, keď Trnavčania z ligy vypadávali, netušili, akú budú mať šancu na návrat z krajskej súťaže. Našťastie pre nich, 18. júla 1946 predsedníctvo Slovenského futbalového zväzu schválilo formát 12-člennej krajskej súťaže a určilo, že jej víťaz postúpi priamo do najvyššej celoštátnej ligy.

Koncom augusta 1946 prijali Trnavčania pozvánku do Banskej Bystrice, kde sa stali účastníkmi 2. ročníka turnaja o Pohár Slovenského národného povstania. Turnaj vyhrali. Vo finále zdolali Zvolenčanov 3:0, keď všetky tri góly TŠS dal Stankovič. Po Bohemianse Praha, ktorý vyhral prvý ročník turnaja v roku 1945, sa TŠS stalo v poradí druhým víťazom.

Hneď prvý zápas v divízii bol šláger. „Duel bývalých ligistov!“ ohlasovala Národná Obroda. TŠS privítal AC Spartu Považská Bystrica a pred 4-tisíc divákmi ju rozdrvil výsledkom 8:2. Papp dal štyri góly, Anton Malatinský dva, po jednom pridali Benedikovič a Pastucha. Banská Bystrica neobstála omnoho lepšie ako na augustovom turnaji, prehrala 1:6. Impozantný nástup potvrdili Trnavčania v 3. kole doma proti Baťovanom. Pred 3-tisíc divákmi vyhrali 6:1, keď si poltucet gólov podelili Pastucha, Malatinský, Tibenský, Papp, Stankovič a Marko. Hostia odolávali v prvom polčase, keď strelili svoj jediný gól. Dal ho istý Karol Jokl - išlo o otca neskôr takého známeho hráča reprezentácie Československa a Slovana Bratislava, s ktorým vyhral Pohár víťazov pohárov.

V 4. kole vyhrali Trnavčania v Handlovej, pred tisíckou divákov skóro-

vali Pastucha a Tibenský. Potom TŠS doma zdolal nebezpečné Malacky, z ktorých sa vykľul ich najväčší súper v boji o postup.

Prvú prehru utrpel TŠS až v 6. kole, keď v Prešove prehral tesne 2:3, hoci do prestávky po góloch Pastuchu a Pappa vyhrával 2:1. Napriek tomu boli Trnavčania na čele tabuľky, po šiestich kolách mali desať bodov, jednobodový náskok pred Malackami a dvojbodový pred Topolčanmi.

Jeseň uzavreli Trnavčania 24. novembra 1946 v Nitre, v ktorej remizovali po góle Tibenského 1:1. Už po jesennej časti boli lídrami takmer vo všetkých štatistikách. Nastrieľali 50

Oporou TŠS pri návrate bol Anton Malatinský.

Anton Malatinský [v hornom rade vprava] si zahral aj za výber Slovenska. Táto fotografia je unikátna aj tým, že je na nej slávny Ladislav Kubala [horný rad tretí zľava].

gólov, v poradí druhé Baťovany mali na konte o polovicu menej. TŠS mal vo svojich radoch najlepšieho strelca súťaže, Tibenský mal po jeseni na konte 15 gólov. Spolu s Nitrou inkasovali po 16 gólov a mali najlepšie defenzívy v súťaži.

Jarnú časť otvorili Trnavčania rekordným víťazstvom nad Banskou Bystricou (9:1), keď dal tri góly Papp, dva Malatinský a po jednom Marko, Benedikovič, Pastucha a Tibenský.

Začiatkom apríla 1947 prehrál TŠS vo Vrútkach (0:2), bola to dru-

há a zároveň už aj posledná prehra v súťaži.

Vo štvrtok 10. apríla 1947 odohral TŠS zaujímavý duel. V Bratislave sa stretol s výberom Slovenska, na ktorý čakalo stretnutie s výberom Moravy. „Reprezentácia,“ za ktorú v 2. polčase nastúpil Anton Malatinský, vyhrala 8:3. Dva góly Trnavčanov dal Pastucha, jeden Benedikovič. Na zápas v zlom spomínal brankár TŠS Štajer, ktorého zranil Ladislav Kubala. Áno, ten Kubala, ktorý má teraz sochu pri Camp Nou. Mladík, ktorý vtedy hral za ŠK Bratislava, to znášal zle a radšej opustil trávnik.

V nedeľu 8. júna 1947 sa definitívne potvrdil návrat TŠS medzi elitu. Trnavčania rozdrvili v domá-

com zápase Nitru (6:1), keď už do prestávky vyhrávali 4:0. Malacky sa vytrápili s Handlovou, s ktorou nakoniec len remizovali 2:2.

V ďalšom kole dostali v Trnave sedmičku Topoľčany, päť gólov im dal Tibenský, dva Malatinský. V záverečnom kole TŠS zvíťazil v Trenčíne, keď skórovali Tibenský, Malatinský a Papp.

Trnavčania išli suverénne späť do ligy a radosť im robil aj dorast. Ten v dvojzápase o majstra Slovenska zdolal ŠK Sv. Ondrej výsledkami 8:0 a 2:2. V súboji o majstra Československa sa dorastenecký tím TŠS stretol s českým klubom Viktoria Zárubek. V domácom zápase vyhral 2:0, v odvete však prehrál 0:3 a tešil sa súper.

SUMÁR LIGOVÝCH ZÁPASOV

1. kolo:	Trnava - Považská Bystrica	8:2
2. kolo:	B. Bystrica - Trnava	1:3
3. kolo:	Trnava - Baťovany	6:1
4. kolo:	Handlová - Trnava	0:2
5. kolo:	Trnava - Malacky	3:1
6. kolo:	Prešov - Trnava	3:2
7. kolo:	Trnava - Vrútky	7:1
8. kolo:	Topoľčany - Trnava	4:4
9. kolo:	Trnava - Svit	4:1
10. kolo:	Trnava - Trenčín	7:2
11. kolo:	Nitra - Trnava	1:1
12. kolo:	Trnava - B. Bystrica	9:1
13. kolo:	Baťovany - Trnava	3:3
14. kolo:	Považská Bystrica - Trnava	0:2
15. kolo:	Trnava - Handlová	5:0
16. kolo:	Malacky - Trnava	1:4
17. kolo:	Vrútky - Trnava	2:0
18. kolo:	Trnava - Prešov	4:3
19. kolo:	Svit - Trnava	1:1
20. kolo:	Trnava - Nitra	6:1
21. kolo:	Trnava - Topoľčany	7:1
22. kolo:	Trenčín - Trnava	1:3

LIGOVÁ TABUĽKA V ROČNÍKU 1946/1947

1. TŠS Trnava	22	16	4	2	94:30	36
2. ŠK Malacky	22	12	5	5	54:35	29
3. ŠK Baťovany	22	9	6	7	57:47	24
4. FC Žel. Vrútky	22	10	3	9	50:50	23
5. AC Svit	22	9	4	9	51:52	22
6. AC Nitra	22	7	7	8	40:42	21
7. ŠK B. Bystrica	22	9	3	10	51:62	21
8. AC Sparta P. Bystrica	22	8	4	10	37:52	20
9. TS Topoľčany	22	6	7	9	33:45	19
10. TTS Trenčín	22	7	4	11	39:47	18
11. ŠK Slávia Prešov	22	7	2	13	35:58	16
12. ŠK Handlová	22	6	3	13	31:52	15

Päť penaltových klincov Jozefa Adamca

Už pred finálovým dvozápasom Československého pohára bolo jasné, že Spartak bude za výbornú sezónu odmenený a že si prvýkrát zahrá v európskej pohárovej súťaži pod kuratelou UEFA. Zverenci Antona Malatinského vedeli, že budú hrať v Pohári víťazov pohárov. Pražská Sparta sa totiž stala majstrom, takže Trnavčania mali istotu štartu v PVP prinajhoršom s nálepkou zdolaneho finalistu.

Prvý zápas finále Československého pohára sa hral 21. júna 1967 v pražskom Edene, teda na štadióne Slavie. Trnavčania prišli do Prahy letecky. Mimochodom, nováčik Remža sedel v lietadle prvýkrát v živote.

Spartania nastúpili bez zraneného Andreja Kvašňáka, teda bez svojej najväčšej hviezdy, ktorú vyradila zlomenina malíčka na ľavej nohe v medzištátnom zápase s Tureckom. Chýbal im aj Václav Mašek, ďalší stříborný medailista z MS 1962 v Čile, ktorý mal problémy so svalom. V bránke dostal pred Antonínom Krameriusom, ktorý mal hlbokú tržnú ranu na ľavej ruke, prednosť Pavel Kouba. Spartaku chýbal osvedčený stopér Stanislav Jarábek, ktorý prekonal ľahký zápal pohrudnice a k tomu mal natrhnutý chrbtový sval. V obrane tak nastúpil Ladislav Kuna. „Ukázalo sa, že pre Trnavu znamenal jeden Jarábek viac ako pre Spartu Kvašňák a Maš-

ek, teda dvaja najlepší strelci,“ napísal v Československom Športe známy redaktor Ján Novák.

Tréner Anton Malatinský takisto ako Václav Ježek urobil rošádu v bránke Spartaka, namiesto Josefa Geryka v nej bol nádejný Jaroslav Machač. Ten však robil dosť chýb a musel nakoniec strieďať, do bránky sa tak v 2. polčase za stavu 1:3 z pohľadu Trnavy predsa dostal Geryk.

Prvý gól padol už v 4. minúte, keď Jurkanin vtipnou prihrávkou vyzval do šance Ivana Mráza. Spartak dokázal vyrovnať takmer okamžite Švecom. Dopredu sa pritom nehrnul, útočil s tromi-štyrmi hráčmi.

Prvý polčas sa skončil nerozhodne, v druhom dala Sparta tri góly. Trnavčania však oprávnene cítili krivdu. V 50. minúte dal Vojta po priamom kope nie príliš prudkou strelou cez múr druhý gól Sparty. Trnava okamžite kontrovala. Rozhodca Karol Galba však regulárny

gól Kabáta po pokyne od postranného rozhodcu neuznal pre údajný ofsajd. Asistent rozhodcu však prehliadol, že bližšie k bránke bol Možíš. „Moje mužstvo bolo poškodené, a to v dôležitej časti hry,“ bol po zápase nespokojný Anton Malatinský. „Akcia bola taká rýchla, že len najbližší diváci mohli posúdiť, či rozhodca rozhodol správne,“ napísali trochu alibisticky v denníku Rudé Právo.

V 53. minúte z priameho kopu

SPARTA—TRNAVA 4:2 (1:1)

Majstroví sa rysuje ďalší pohár

Stadión Slávie Praha v Edene, 10 000 divákov, rozhodca Galba (Vokoun, Valáš).

Góly: Mráz (5. min.), Švec (7), Vojta (51), Možíš (53), Mráz (60), Kabát (85).

SPARTA: Kouba — Kollár, Dyba, Tichý — Mígas, Vojta — B. Veselý, Mráz, Možíš, Jurkanin, Vrána.

TRNAVA: Macháč (53, Geryk) — Dobiáš, Kuna, Hagara — Majerník, Hrušický — Remža, Švec, Adamec, Kravárik, Kabát.

Sparta nastúpila bez svojich opôr zalo sa, že veľmi opodstatnený Kvašňák a Maško. Kvašňák má z hľadiska pontmanu utilitarizmu

Trnava pod svoju úroveň ● Sparta má dosť náhradníkov ● Brankári nie sú silnou stránkou Trnavy ● O týždeň odveta s menšími nádejami Spartaku

Od nášho redaktora JANA NOVAKA

ADAMCOVI POHÁR PRÁCE

Okrem toho dostal Adamec (na obr.) ešte aj ďalšie dary a čakal na svoj revanš... Dočkal sa ho keď po skončení zápasu sa päť ráz postavil zoči-voči proti najlepšiemu mužovi na ihrisku brankárovi Krameriusovi. Chladnokrvne mu strelil všetkých päť jedenástok, kým Mráz nepremenil v poradí druhý pokutový kop a tak pomerom 5:4 sa Trnava stala po prvý raz držiteľom Čes. pohára.

Ťažko bolo uveriť, že trnavské mužstvo dokáže dohnať dva góly, ktoré mala Sparta k dobru z Prahy. Najmä po prvom polčase, keď sa zdalo, že

Hrdinom penaltového rozstrelu bol Jozef Adamec.

„BILÍ ANDELI“

VYHRALI POHÁR

Konečne je jubilejný 25. ročník Stredo-európskeho pohára uspešný. Najvyšší čas, lebo sa súčasne rozbehol ďalší, do ktorého zostali bratislavský Inter. Nechutne dlho taktizovali vedúci Dósa Újpest s termínmi finále. Vyčkávali odo obidvoch, v stonohu bude československý súper najraniteľnejší. Odpoveď na túto otázku už nie je dôležitá, lebo „bilí andeli“ (ako s príchom prejavujú svoje mužstvo trnavskí fanúšikovia) dosiahli cieľ, ktorý sa najmä v rokoch pred druhou svetovou vojnou cenil veľmi vysoko. Išlo je, že v zápave príťažlivých a územia nusu-slabších súťaží sa význam Stredo-európskeho pohára v posledných rokoch zúžil a nepochybne aj zmenil. Ale i to je pravda, že jeho štyridsaťročná existencia vyočila v našom vedomí hlbokú brázdú. Nechcime tento úspech Spartaka hodnotiť tak vysoko, ako onen hrdina na trenčianskom štadióne, ktorý ho pred nedeľňajšou ligou označil za „svetový“. Jednako však treba konštatovať, že Trnavčania dobyli trofej po mimoriadne ťažkej sérii taliansko-maďarských prekážok a je sú prvým slovenským mužstvom, ktoré figuruje medzi chýrečnými víťazmi. Budapešťanský celok nebol ochotný predat svoju kožu lacno. Mal v trnavskej odvetke nepríjemný nástup karunovaný gólom a mimoriadne individuality v Benem a Dunaim, ktorých manévrovanie i strelecké schopnosti boli obdivuhodné. Ale to bolo primárne na eifn, odhodlanosť a nasadenie všetkých fyzických i psychických rezerv, ktoré do tejto odvetvy investovali Malatinského zverenci.

„BILÍ ANDELI“ predstavujú po rozhodujúcom víťazstve nad Dósovou útočnou tréboňou, Zivou Švec, Dabák, Kuna (chrbtom), Hrušček, Zoržek (chrbtom), Martin-kevič, Kabát a Zizba.

ADAMEC (vo výkroku vpravo) niekoľkokrát vyskúšal kvalitu maďarského brankára Szerebelyho. Vľavo Šovári.

VDÁKU A UZNÁ-
NIE prejavujú hráči v poslednom čase aj svojim trénerom, čo márne len privítajú. Minulú stredu ocitol sa nad novými rozjavenými futbalistami tréner Anton Malatinský. V nedelu podobenú scénu zopakovali so svojim „strážnym“ Mlákom Víťazom hráči trenčianskej Jednoty.

Fotografie: H. Poneš-
tová (3), J. Alexy
(4), M. Ševčík

Reportáž Štartu z víťaznej odvetvy Trnavy.

z dobrých 30 metrov namieril Možíš a lopta popod Machača prešla do siete. Načrtený Anton Malatinský dal pokyn na striedanie...

V 63. minúte pridali Ivan Mráz tretí gól Sparty. Padol z evidentného ofsajdu, čo priznali aj v spomínanom denníku. „Postranný rozhodca Valeš to mohol vidieť,“ napísalo Rudé Právo. Päť minút pred koncom zápasu ušiel obrane Sparty Kabát a dal gól na 2:4 z pohľadu Trnavy. Prehra 2:4 bola lepšia ako 1:4 a ako sa o týždeň ukázalo, Kabátov gól mal cenu zlata. „Majstrov sa rysuje ďalší pohár,“ napísal však Ján Novák v Československom športe. Majstrom bola Sparta, médiá už videli jej double.

Odveta v Trnave sa hrala 28. júna 1967. Sparta dávala od začiatku

najavo, že si prišla obhájiť náskok. Nedostať gól, také krédo sa rysovalo z toho, čo hrala. Hostia vystavali pred bránkou, v ktorej bol obrovitý Antonín Kramerius, doslova obranný val. Dopredu sa nehrnuli, na trnavskej polovici bol často len osa-

motený Ivan Mráz. „Sceme súpera!“ kričali už po úvodnej štvrthodine trnavskí diváci.

Sparte jej taktika dlho vychádzala. V jej šestnástke sa spartakovci nevedeli presadiť. Do koncovky sa nedostávali, takže strieľali z väčších vzdialeností. Pražania hrali tvrdo, faulovali, čo však dávalo možnosť priamych kopov. Tri z nebezpečnej blízkosti zahrával Jozef Adamec. Mieril dobre i s dostatočnou razanciou, ale Kramerius strely zlikvidoval. Legendárny brankár pôsobil akoby mal v rukaviciach magnety. V jednej chvíli mu vzdal poklonu i Jozef Adamec, po úspešnom zákroku spartana k nemu dobehol a uznanlivo ho potľapkal. V 37. minúte trafil Kabát brvo spartanskej bránky, potom si Švecove krásne nožničky vyslúžili potlesk divákov, ale lopta mierila vedľa.

Ibaže, Kramerius nakoniec kapituloval. V 49. minúte vyšachovali Trnavčania spartanskú obranu, v závere akcie Adamec obišiel aj Krameriusa a skóroval do prázdnej bránky. Prevaha Trnavy bola veľká. Svedčí o nej aj to, že spartania prvýkrát smerom na trnavskú bránu vystrelili v 56. minúte, Vojta však mieril vedľa. O tri minúty neskôr dal Kabát po akcii so Švecom druhý gól Spartaka. Až potom Sparta otvorila hru a začala sa tlačiť dopredu. Dobrú príležitosť mal v 80. minúte Jurkanin, ale Geryk výborne zasiahol.

Víťazstvo 2:0 znamenalo, že podľa vtedajších predpisov pri prehre 2:4 v Prahe finále pohára zatiaľ nemalo víťaza. Neskôr bolo prijaté pravidlo o vyššej hodnote gólov u súpera, Spartak by bol podľa neho víťazom, v lete 1967 však ešte nebolo na svete.

K slovu prišiel penaltový rozstrel. Strelci sa nestriedali, ťarchu penált mal na pleciach jeden hráč. V princípe na oboch stranách nebolo po-

★ Dusan Kabát — konečne trafil. Zápas stál za to. Tíchy prišiel ★ Podobná radosť v Trnave ešte nebola. (Foto J. Zelný)

mskuro a bola 2:0. (Foto J. Zelný)

Kopať, či nekopať jedenástky?

★ Či, pohár po prvý raz v Trnave? Zivou Švec a Jaraš (Foto J. Zelný)

Jozef Adamec v debate so spartánským Josefom Vojtom.

chýb o tom, kto pôjde kopať penaltu. „Nebola šanca, aby jedenástku kopal niekto iný, než ja. Jakživ sa mi nestalo, že by som povedal - netrúfam si, necítim sa...“ spomínal Jozef Adamec, ktorému práve pred odvetným finálovým zápasom odovzdali trofej pre kráľa ligových strelcov. Za Spartu išiel kopať Ivan Mráz. Ak by hral Kvašňák, možno by išiel kopať on. Takto bola voľba tiež jasná. Aj to, že jeden z dvojice hráčov bude hrdina, druhý nešťastný smoliar.

V penaltách sa nemýlil trnavský hráč. Jozef Adamec prekonal Antonína Krameriusa päťkrát. Penalty pritom „ukladal“ Krameriusovi stále do opačného rohu, ako sa brankár Sparty hádzal. „Tondo mal k lopte bližšie nohy než ruky.. Tuším len raz mi vystihol smer. Inak skákal vždy opačne,“ smial sa po rokoch Jozef Adamec.

Pri prvej penalte zahral trnavský kanonier pred spartánským brankárom divadielko. Bolo horúco a Adamec sa tváril, že ledva prepletá nohami. Keď sa však priblížil k lopte, ožil. Nasledovala nechytateľná strela...

Vtedy sa na trnavskom štadióne smiali diváci. Škororadostne, čo brankárovi Sparty určite na pohode nepridalo. „Jazo mi nedal šancu. Bol to hrozný pocit. Taký bezradný som v bránke nikdy nebol. Hovorí sa, že jedenástka sa nedá chytiť, ale len zle kopnúť. Jazo Adamec kopal bezchybne všetkých päť, to dokáže len pán hráč...“ hodnotil po štyroch dekadách penaltový rozstrel Antonín Kramerius. „Či je to fuška premeniť päť pokutových kopov za sebou? Treba si to skúsiť...“ hovoril príznačne Jozef Adamec.

Slovák v službách Sparty Ivan

Mráz nedal svoju druhú penaltu. „Spravil som krok doprava a vzápätí sa hodil k ľavej žrdi. Mráza som asi pomýlil, lebo lopta letela práve tam. Polovysoká, taká je pre brankára najlepšia. Vyrazil som ju. Vďaka Adamcovi som bol slávny aj ja, lebo keby sme nevyhrali, nik by si na môj zákrok nespomenul,“ spomínal po 40 rokoch Josef Geryk. Chudák Ivan Mráz si potom v Prahe častokrát vypočul, že ako Slovák „doprial“ víťazstvo slovenskému klubu.

Po víťazstve Spartaka vtrhli na trávnik diváci. Jozef Adamec, Josef Geryk i ostatní skončili na ich pleciciach. Hráči si to užívali. Rovnako ako mediálne výstupy. „Na druhý deň som išiel na dovolenku na Pieňiny a v rádiu najmenej trikrát opakovali reportáž z jedenástkového rozstrelu. Tak dobre sa to počúvalo,“ spomínal Josef Geryk.

DNES ODVETA ČS. POHÁRA TRNAVA—SPARTA

Domáci bez Kunu?

Dnes o 17. hod. bude v Trnave odvetná finálová stretnutie Čs. pohára Trnava — Sparta. Ako je známe, prvý zápas vyhrala Sparta 4:2. Trnavčania sa na zápas svedomite pripravovali pod vedením Milana Moravca, lebo A. Malatinský je na konferencii trénerov v Holandsku. V domácom mužstve je najviac neistý štart Kunu, ktorý má angličtinu. Jarábek už trénoval s pravdepodobne nastúpi. V bráne sa objaví Geryk. Trnavčania sú odhodlaní bojovať a prípadne dohrať dvojgólový náskok súpera. Predzápas bude naozaj atraktívny: stretnutie žien vo futbale. V jednom celku nastúpi hádzanárky Spartaka a v druhom hádzanárky Modranky a ďalšie športovkyne. (ak)

Futbalisti Sparty sú už od soboty na cestách. Odišli na Ostravsko, kde hrali dva prípravné zápasy vo Frýdku-Místku a v Šenove. Hrali teda v miestach, odkiaľ im dodávajú konštrukciu na tribúnu na

Letnej. Včera však už mali objednaný obed v Club-hoteli na Tehelnom poli v Bratislave. U Sparty je nejasno najmä v tom, či nastúpi aspoň jeden z marófov Kvašňák — Kramerius.

FINÁLE ČESKOSLOVENSKEHO POHÁRA 1966/1967

Sparta ČKD Praha - Spartak TAZ Trnava 4:2 (1:1)

Góly: 4. a 63. I. Mráz, 50. Vojta, 53. Možíš - 17. Švec, 84. Kabát.

Sparta: Kouba - Kollár, Migas, Možíš, Tichý - Vojta, Dyba - Veselý, I. Mráz, Jurkanin, Vrána. **Tréner:** Václav Ježek.

Spartak: Machač (53. Geryk) - Dobiaš, Kuna, Hagara - Majerník, Hrušecký - Remža, Švec, Adamec, Kravárik, Kabát. **Tréner:** Anton Malatinský.

Rozhodoval: Galba. Hralo sa 21. júna 1967 v Prahe, 25 000 divákov.

Spartak TAZ Trnava - Sparta ČKD Praha 2:0 (0:0), 5:4 na pk

Góly: 49. Adamec, 59. Kabát

Penaltový rozstrel: Adamec 5 - I. Mráz 4.

Spartak: Geryk - Dobiaš, Majerník, Jarábek (85. Farkaš), Hagara - Kravárik, Kuna - Hrušecký, Švec, Adamec, Kabát. **Tréner:** Anton Malatinský

Sparta: Kramerius - Kollár, Migas, Tichý - Vojta, Možíš, Dyba - B. Veselý, Jurkanin, I. Mráz, Vrána. **Tréner:** Václav Ježek.

Rozhodoval: Fencel. Hralo sa 28. júna 1967 v Trnave, 12 000 divákov.

1974 - 1975

Začiatky generačnej výmeny

Po dlhšom čase sa Spartak nekvalifikoval do žiadnej pohárovej súťaže. Jeho fanúšikovia si na to pritom zvykli a zvyknutí už boli aj hráči. Zaujímaví súperi tak do Trnavy prichádzali len v rámci tradičnej letnej súťaže, v ktorej sa Spartak stretal s mužstvami z Poľska, Rakúska a Švédska.

Svoju skupinu vyhral, o čom rozhodli hlavne dve víťazstvá proti AIK Štokholm. Z viacnásobných šampiónov opäť ubudlo, v Spartaku skončil obranca Vlastimil Bôžik, ktorý s klubom získal štyri federálne tituly. V sezóne 1973/1974 mal na konte už len šesť ligových zápasov, ktoré odohral na jeseň 1973.

Do kádra sa začali pretláčať nové mená. Dušan Kramlík, Milan Zvarík, Michal Gašparík či Marián Krajčovič už mali prvé ostrohy za sebou. Obranca Pavol Benčo a útočníci Rudolf Kramoliš, Ľudovít Baďura, Tibor Jančula a Jozef Procházka začali práve v tejto sezóne. Z niektorých sa stali stálice, z iných hráči pre jednu či dve sezóny.

Ligový ročník 1974/1975 mal z pohľadu Spartaka rovnaký úvod ako dve predchádzajúce. Vydarený nebol. Začal sa prehrou v Tepliciach, hoci následná remíza na Sparte po góle Majerníka sa rátala. Pri domácej remíze s Brnom skóroval Kuna. V Ostrave prišla prehra po dvoch góloch Albrechta. V 5. kole zavítal 4. septembra 1974 do Trnavy Slovan. Domácich si vychutnal. „*To v Trnave napamatujú.*“ napísali v Rudom Práve. Prvý gól dal pred 22 000 divákmi Marián Masný, ďalší pridal Jozef Čapkovič, potom jeho dvojča Ján Čapkovič a štvrtý zásah Slovana pripojil opäť Masný. Slovan

mohol pridať ešte tri - štyri góly, ale tri - štyri aj inkasovať. Spartak bol predposledný, mal dva body, skóre 2:10! Na rovnakom mieste ostal aj po remíze 2:2 s Bohemians.

bora Jančulu. Opäť on a Hrušecký prispeli k víťazstvu 2:0 nad Jabloncom. Cenná bola remíza v Žiline po góle Martinkoviča. Tibor Jančula, ktorého syn bol tiež vynikajúci fut-

Tréner Anton Malatinský a Jaroslav Masrna.

Vyhral až v 7. kole, keď porazil Nitru gólmi Varadina a Masrnu. Pre Varadina to bol desiaty ligový gól, štastivci Karolovi Dobiašovi započítali 200. ligový zápas. Spartak poskočil na 14. miesto.

Potom prišli pekné štyri kolá. Najprv víťazstvo v Plzni po góle Ti-

balista, svojím tretím gólom v sezóne pomohol zdolať Trinec (1:0). Po dvojbodovom zápise sa Spartak prehupol do hornej polovice tabuľky. Prehra na Pasienkoch s Interom (1:3) neprekvapila, hoci Trnavčania vyhrávali po Jančulovom góle. Do konca jesene ešte Spartak zdolal

doma dvoma gólmi Jaroslava Masrnu pražskú Duklu a potom aj Slaviu, keď dva góly strelil Jozef Adamec. Boli jeho 160. a 161. v lige. Spartak si i naďalej držal 8. miesto.

Zima priniesla väčší závan generáčnej výmeny. Z mužstva odišli Kamil Majerník, Anton Hrušecký, Vladimír Hagara a Stanislav Martinkovič, ďalší štyria mušketieri zo zlatej éry. K slovu sa drala nová generácia. Spartak absolvoval sústredenie vo Vysokých Tatrách a hotoval sa na to, že jar bude lepšia ako jeseň.

Aj bola. Hoci rozbeh proti Teplciam bol ťažší a priniesol len bezgólovú remízu. Pravda, i debuty Benča a Kramoliša. V ďalšom zápase Spartak zdolal pražskú Spartu. Oslavovali sa dvaja góloví jubilanti - Kuna dal svoj 70. ligový gól, Jančula dvadsiaty - piaty trnavský pridal k predchádzajúcim pätnástim v drese Jednoty Trenčín.

Rudolf Kramoliš otvoril svoj strelecký účet 15. marca 1975 pred 8 300 divákmi v skvelom zápase proti Ostrave (3:2), keď skóroval hneď dvakrát. Čas bežal, Dušan Ketki sa ani nenazdal a práve v tomto zápase oslávil svoj 100. ligový štart. Veľmi spokojní sa Trnavčania vracali z Tehelného poľa, kde lídrovi a aspirantovi na titul Slovanu uchmatli bod po remíze 0:0. Hralo sa pred 31 000 divákmi, čo bola návšteva kola. František Kozinka v bránke Bohemiansu sa skvelými zákrokmi zaslúžil o víťazstvo „klokanov“ v Trnave. Michal Gašparík si 12. apríla 1975 v ďalšom domácom zápase proti Plzni (2:0) otvoril svoj strelecký účet v lige. Potom Trnavu zaskočili štyri prehry po sebe, ktoré ju zosunuli z 8. na 11. miesto. Proti Interu za stavu 0:1 nepremenil Jozef Adamec penaltu.

Záverečné tri kolá však priniesli šesť bodov. Najprv po góloch Jančulu a Kramoliša na pražskej Juliske. Potom Spartak gólom Jančulu odplatil prehru VSS. Michal Gašparík zas v Prahe proti Slavii vyrovnal a Ľudovít Badúra premiérovým gólom po technickej strele z priameho kopu rozhodol o víťazstve proti ďalšiemu pražskému súperovi.

Spartak skončil na šiestom mieste, čo bolo lepšie ako siedme. Spokojnosť však zavládla na inom fronte. Ešte pred domácim zápasom proti VSS odohral Spartak prvé finálové stretnutie Československého

Jozef Adamec pri svojej reprezentačnej rozlúčke. Dvojnásobný účastník MS a stříborný z MS 1962 sa lúčil 13. októbra 1974 pri zápase so Švédskom (4:0). Počas 18 rokov a ôsmich mesiacov odohral Adamec za ČSR a ČSSR spolu 44 zápasov, v ktorých dal 18 gólov.

Vojtech Varadin pri obrannom zákroku pri Přemysloví Bičovskom.

Štadión Spartaka v prvej polovici 70. rokov.

Štandardka Spartaka v zápase s Interom. Zľava Karol Dobiaš, loptu si stavia Jozef Adamec, za ním Milan Zvarik. Rozhodca Gejza Princ zatiaľ dohovára Milanovi Navotnému z Interu.

pohára proti pražskej Sparte. Pred 5-tisíc divákmi ju 2. júna 1975 v Trnave zdolal 3:1, keď sa rovnakým pomerom skončil i prvý polčas. Tri góly Spartaka dali Gašparík, Kramoliš a Jančula. Bol to akoby symbolický moment nastupujúcej generácie. Skóre mohlo byť aj vyššie, v 2. polčase mali Trnavčania tri dobré šance a najlepší hráč na trávniku Michal Gašparík nastrelil žrd. V odvetе, ktorá sa hrala v Prahe 19. júna 1975, vyhral Spartak 1:0. Keď sa už zdalo, že diváci gól neuvidia, prihral v 88. minúte Baďura voľnému Biašovi, a ten skóroval.

Jozef Adamec sa štyrmi víťazstvami v Československom pohári vyrovnal dovtedajším rekordérom Karolovi Joklovi a Josefovi Vacevovskému. Jokl získal pohár štyrikrát (1962, 1963, 1968, 1974) so Slovanom, Vacevovský štyrikrát s pražskou Duklou (1961, 1965, 1966, 1969). Práve v Dukle vyhral Adamec v roku 1961 federálny pohár prvýkrát. Tri víťazstvá so Spartakom v rokoch 1967, 1971 a 1975 ho takisto dostali na číslo štyri.

Za zápasu medzi Interom a Trnavou. Diváci sa pred čiernobielymi televízormi asi potrápili - zľava Peter Šolín (Inter), Jozef Adamec (Spartak), Anton Hrušecký (Spartak) a Ladislav Petráš (Inter).

TABUĽKA LIGOVÉHO ROČNÍKA 1974/1975

1. Slovan Bratislava	30	16	7	7	72:34	39
2. Inter Bratislava	30	18	1	11	66:41	37
3. Bohemians Praha	30	15	6	9	46:31	36
4. Zbrojovka Brno	30	12	8	10	37:40	32
5. Slavia Praha	30	12	6	12	46:44	30
6. Spartak Trnava	30	12	6	12	32:36	30
7. SU Teplice	30	9	12	9	28:36	30
8. VSS Košice	30	12	5	13	66:58	29
9. Dukla Praha	30	9	11	10	33:35	29
10. Škoda Plzeň	30	13	2	15	45:53	28
11. LIAZ Jablonec	30	12	4	14	28:36	28
12. ZVL Žilina	30	11	6	13	38:49	28
13. Baník Ostrava	30	9	9	12	32:36	27
14. TŽ Třinec	30	9	9	12	31:37	27
15. Sparta Praha	30	11	5	14	44:54	27
16. AC Nitra	30	11	1	18	32:56	23

Poznámka: 0 vypadnutí Sparty rozhodlo horšie skóre.

SPARTAK V EURÓPE

INTERPOHÁR ROČNÍK 1974/1975

Skupina B:	
Spartak TAZ Trnava - Wisla Krakov	0:0 a 2:2
Spartak TAZ Trnava - AIK Štokholm	1:0 a 2:1
Spartak TAZ Trnava - VÖEST Linz	2:1 a 0:1

SPARTAK V SLOVENSKOM POHÁRI

Štvrtfinále: Inter - Trnava	2:4
Semifinále: Trnava - Lokomotiva Košice	3:0
Finále: Trnava - Nitra	2:0 a 1:2

KÁDER SPARTAKA V SEZÓNE 1974/1975

BRANKÁRI: Geryk (5/0), Keketi (26/0),
HRÁČI V POLI: J. Adamec (26/5), Baďura (25/1), Benčo (7/0), Dobiaš (26/1), Gašparík st. (25/2), V. Hagara (13/0), F. Horváth (22/0), Hrušecký (11/2), Jančula (23/7), Kabát (17/0), Krajčovič (7/0), Kramoliš (12/4), Kuna (28/3), Majerník (6/1), Martinkovič (2/1), Masrna (17/3), Mrva (1/0), Procházka (5/0), Varadin (29/2), Velický (2/0), Zvarík (25/0), **TRÉNER:** Anton Malatinský.

SUMÁR LIGOVÝCH ZÁPASOV

1. kolo:	Teplice - Trnava	2:0
2. kolo:	Sparta - Trnava	1:1
3. kolo:	Trnava - Brno	1:1
4. kolo:	Ostrava - Trnava	2:0
5. kolo:	Trnava - Slovan	0:4
6. kolo:	Bohemians - Trnava	2:2
7. kolo:	Trnava - Nitra	2:0
8. kolo:	Plzeň - Trnava	0:1
9. kolo:	Trnava - Jablonec	2:0
10. kolo:	Žilina - Trnava	1:1
11. kolo:	Trnava - Třinec	1:0
12. kolo:	Inter - Trnava	3:1
13. kolo:	Trnava - Dukla	2:1
14. kolo:	VSS Košice - Trnava	3:1
15. kolo:	Trnava - Slavia	3:1
16. kolo:	Trnava - Teplice	0:0
17. kolo:	Trnava - Sparta	2:0
18. kolo:	Brno - Trnava	1:0
19. kolo:	Trnava - Ostrava	3:2
20. kolo:	Slovan - Trnava	0:0
21. kolo:	Trnava - Bohemians	0:2
22. kolo:	Nitra - Trnava	2:1
23. kolo:	Trnava - Plzeň	2:0
24. kolo:	Jablonec - Trnava	1:0
25. kolo:	Trnava - Žilina	1:2
26. kolo:	Třinec - Trnava	1:0
27. kolo:	Trnava - Inter	0:2
28. kolo:	Dukla - Trnava	1:2
29. kolo:	Trnava - VSS Košice	1:0
30. kolo:	Slavia - Trnava	1:2

SPARTAK V ČESKOSLOVENSKOM POHÁRI

Finále:	Trnava - Sparta	3:1 a 1:0
---------	-----------------	-----------

1994 – 1995

Od marazmu k renesancii

Trnava sa v predchádzajúcom ročníku potácala v skupine o záchranu, až v poslednom kole, za dramatických a trocha zvláštnych okolností, si zachránila prvoligovú kožu. Funkcionári si povedali, že takéto niečo sa už nesmie opakovať.

V klube nastúpila nová generácia vlastníkov a funkcionárov. Vytvorila sa úderná päťorka v zložení Vladimír Poór, Miroslav Náhlík (majoritní majitelia), Jozef Bachratý (prezident klubu), Peter Bahula (v neskoršom období vystupoval ako zástupca majiteľov), Ján Gabriel (banková sféra). Netajila sa ambíciami. Finančné toky do klubu, aj vzhľadom na podnikateľské aktivity a prepojenie týchto ľudí na vtedajšie nastupujúce politické špičky na Slovensku, sa pomaly, ale isto výrazne rozšírili, čo bolo potrebné k tomu, aby sa skvalitnil káder, bez čoho sa na vysoké méty v súťaži nedalo pomysľať.

Prvým, a priam kľúčovým krokom, bolo angažovanie trénerskej osobnosti, ktorá by zapadala do konceptov a vízií vedenia. Výber padol na Karola Peczeho, ktorý si do vtedajšou prácou získal kredit tak na Slovensku, ako aj za hranicami. Od neho si funkcionári sľubovali dve veci: prebudovanie kádra a zmenu, respektíve zatraktívnenie herného štýlu. „Povedali mi, že na budovanie mužstva dostanem dva-tri roky čas s tým, že mi dávajú voľnú ruku pri vytypovaní nových posíl,“ načrtnol Pecze očakávania vedenia. Ten sa pustil do práce s asistentom Petrom Zelenským, trénerom brankárov sa stal Vlastimil Opálek. Dôle-

Rastislav Kostka. Mimo ihriska by ste ho mohli natierať na chlieb. Na trávniku však bol ako motorová brúška. Rodák z Partizánskeho sa do srdca fanúšikov Spartaka zapísal ako spoľahlivý a nekompromisný obranca. Bol skvelý hlavičkár, výborný v pozičnej hre, dôrazný v súbojoch. V Spartaku hral v rokoch 1990 – 1993 a 1994 – 2002. Okrem toho pôsobil v Trenčíne, českom 1. FC Synot, Artmedii a Dunajskej Strede. Dvakrát si zahral za reprezentáciu Slovenska.

žitým krokom bolo aj angažovanie skúseného Štefana Baťalíka na post manažéra trnavského klubu, s ktorým sa Pecze poznal z pôsobenia v Nitre či Dunajskej Strede.

Prievan nastal aj v kádri. Pecze sa rozhodol, že mužstvo vystuží zo pár skúsenými hráčmi. Z Turecka sa vrátil Ján Gabriel, z Rakúska prišiel Ján Kapko, Peczeho „starý známy“ z Dunajskej Strede. Zalovili aj na východe – z Prešova sa hlásil ostrieľaný Petr Čmilanský, z Humenného Milan Soták, z treťoligového Popradu talentovaný mladík Jaroslav Mačák. Ďalšími novými tvármi boli Ján Fil'ak zo Senca, Miroslav Filipko z Trenčína, staronovou Rastislav Kostka (návrat z vojenčiny z Trenčína). Kolónka odchodov bola tiež bohatá – odišiel napríklad McNeil, hostovania sa skončili Kitkovi i Jurigovi, káder opustili aj ďalší.

Liga sa hrala rovnakým systémom ako v prvom ročníku, ale prvý raz sa za víťazstvo udeľovali tri body. Rozbeh v novom ročníku bol pre Spartak kostrbatý – prehry s Prievidzou, Bardejovom i 1. FC Košice. Potom však nastal výsledkový obrat a postupom času aj herný progres. Najmä domáce prostredie sa stalo silnou baštou Spartaka. Z Trnavy odišli na jeseň s prehrou Tatran Prešov (0:2), Humenné (1:5), Žilina (2:3), Banská Bystrica (0:4), Prievidza (0:2), Inter (0:1), akurát 1. FC Košice dokázal uchmatnúť bod (2:2). Rozstrieľal sa Ujlaky (6 gólov), strelecky sa darilo aj Kostkovi (5 gólov). Ujlakymu vyniesla strelecká produktivita a výkony miesto v Jedenástke roka 1994.

V tabuľke patrila mužstvu po jeseň bronzová priečka, na prvý Slovan síce strácalo až 14 bodov, ale na druhé Košice len tri. Bol to výrazný skok v tabuľke v porovnaní s predchádzajúcou jeseňou.

V Slovenskom pohári však Trnavčania opäť veľa vody nenamútili. Vlastne už v 1. kole sa s ním mali lúčiť po prehre 0:1 v Leviciach, ale trnavským šťastím bolo, že domáci Tariška nastúpil neoprávnene, a tak hostia postúpili po kontumácii výsledku (0:3). V 2. kole spartakovci pohárové účinkovanie „zabalili“ po prehre 0:2 na pôde 1. FC Košice.

Káder sa obmenil aj v zimnej prestávke, po „rošáde“ s Interom prišiel Stanislav Moravec, zatiaľ čo opač-

ným smerom putoval Milan Malatinský. Z vojenčiny v Trenčíne sa vrátil obranca Jaroslav Hrabal.

Vstup do jarnej časti bol vydarený: výhry nad Lokomotívou Košice (3:1) a Humenným (2:0), nasledovali zmierlivé výsledky s Dunajskou Stredou (0:0) a Žilinou (1:1). Trnavský fanúšik sa nielen pod vplyvom výsledkov, ale aj atraktívneho ofenzívneho štýlu (ofenzívny pressing) začal hufne vracat' do hľadiska. Na derby so Slovanom prišla rekordná návšteva, Spartak uviedol, že zápas videlo 24 850 ľudí. Oficiálne štatis-

tiky však uvádzajú o 4-tisíc menej... Gól síce diváci nevideli, ale neodchádzali nespokojní. Potom prišiel nevydarený domáci zápas s Banskou Bystricou (0:2), Spartak však mal miesto v elitnej šestke isté, do nadstavby vstupoval zo 4. priečky. V nej sa Peczeho zverencom príliš nedarilo, z desiatich pokusov vyhrali len dvakrát (nad DAC 4:0 a 1. FC Košice 1:0), šesťkrát prehrali a dvakrát remizovali, zhodou okolností s bratislavskými mužstvami Slovanom (1:1) a Interom (2:2). Nebyť straty dvoch bodov v poslednom zápase sezóny

Jaroslav Hrabal. Rodák z Bánoviec nad Bebravou hral na pozícii obrancu v Spartaku v rokoch 1992 – 2007. Za Spartak odohral 276 zápasov, dal v nich 23 gólov. Okrem Trnavy hral aj za rodné Bánovce, Senicu a Trenčín. V reprezentácii Slovenska odohral jedenásť zápasov.

so žltó-čiernymi, keď inkasovali gól po chybe obrany, mohli spartakovci skončiť v tomto ročníku na 4. mieste. Nakoniec z toho bola 6. priečka. Na jar „zvlhol“ pušný prach Marekovi Ujlakymu, ktorý ani raz neprekonal súperových brankárov. Priam dokonale ho však nahradil Moravec, ktorý sa so svojimi 7 jarnými gólmi stal najlepším strelcom tímu v celej súťaži. Strelil takmer polovicu jarných gólov (16) mužstva.

Na trnavský Spartak bolo doma zvedavých najviac divákov z celého ligového pelotónu, v priemere na zápas 6 795. Ako jediný tím v lige videlo mužstvo v priemere viac ako 6-tisíc ľudí. Kým Spartak počas jesene získal 26 bodov, na jar to bolo 18. Tento rozdiel ovplyvnil aj fakt, že 10 zápasov odohral v rámci silnej šestky o titul. Výrazný rozdiel bol v bodovom zisku doma (32 bodov) a vonku (12). Na súperových trávnikoch sa prejavili nedostatočné skúsenosti mladých trnavských futbalistov, ich taktická nevzretosť.

V Trnave výrazne pokročili v prestavbe mužstva, ktoré sa stalo ove-

ľa vyváženejším tým, že starší hráči (Kapko, Gabriel, Moravec...) do neho priniesli skúsenosti a mladé talenty (Bališ, Karhan, Mačák...) popri nich rástli a získavali ostrohy. Karhan ako jediný Trnavčan nielenže nastúpil vo všetkých 32 zápasoch ročníka, ale ani raz ho nestriedali. Z mladých hráčov sa presadzovali aj Igor Bališ (29 zápasov) a Jaroslav Mačák (31 stretnutí). Zostava sa počas jari vykryštalizovala v tejto podobe: Fišan – Kapko, Čmilanský, Karhan – Bališ, Kostka, Gabriel, Ujlaky, Hrabal – Mačák, Moravec.

Tréner Pecze spolu s asistentom Zelenským poslali na ihrisko počas sezóny 26 hráčov, čo je znak, že istý čas trvalo, kým sa zostava stabilizovala. Vzhľadom na množstvo zmien v kádri, či už v lete alebo počas zimnej prestávky, a budovanie nového mužstva, je to však logické a pochopiteľné. O hráčov Trnavy sa začali zaujímať aj zostavovatelia slovenských reprezentácií...

„Som spokojný s tým, že sa mužstvu podarilo osvojiť ofenzívny pressing, blízky súčasnej futbalovej mo-

derne. Myslím si, že sme obohatili slovenskú najvyššiu súťaž. Vyhrali sme, ‚ligu návštevnosti‘, a to je signál, že sme sa vybrali správnym smerom,“ vypíchl zopár pozitívnych ukazovateľov v procese budovania nového Spartaka tréner Karol Pecze, ktorý tím odštartoval renesanciu trnavského futbalu.

Skutočne, na hru Trnavy sa už dalo pozerieť. Nasadenie, snaha získať loptu čo najrýchlejšie späť na svoje kopačky neustálou aktivitou, napádaním súpera mu nedovoliť rozvinúť jeho hru a vzápätí prepnúť do bleskového útoku a udrieť, takýto futbal sa musel divákovi páčiť. Pravda, žiadalo si to vynikajúcu kondíciu aktérov, drieť a behať do úmoru. Pecze so svojimi spolupracovníkmi v realizačnom tíme však popracovali aj na tejto stránke hlavne počas zimnej prestávky, a tak tím väčšinou stačil s dychom počas 90 minút.

Skúsenosti Jána Gabriela v spolupráci s kreatívnymi hráčmi Bališom, Ujlakym a ďalšími rozhybali hru mužstva v strede poľa i smerom dopredu, čím vtlačili výraznú pečať

Horný rad zľava: Rastislav Kostka, Ladislav Švec, Jaroslav Michalička, Miloslav Domorák, Ján Kapka, Pavol Pavlús, František Hadviger, Milan Saták, Ján Gabriel, stredný rad zľava: Miroslav Horvatovič, Jaroslav Mačák, Miroslav Karhan, Peter Krč, Dušan Keketi ml., Stanislav Fišan, Mária Bachratý, Ján Fil'ak, Petr Čmilanský, Igor Bališ, masér Dušan Zovlík, dolný rad zľava: Zdenko Frtála, Alojz Kulla, Marek Boskovič, asistent trénera Vlastimil Opálek, manažér klubu Štefan Baťalik, tréner Karol Pecze, prezident klubu Jozef Bachratý, asistent trénera Peter Zelenský, Marián Klaga, Mária Adamčík a Milan Malatinský.

hre Spartaka. Útočnú snahu však dokázali podporiť aj obrancovia, či to bol Ján Kapko, ktorý sa z rakúskeho „dedinského“ futbalu dokázal vrátiť medzi slovenskú elitu a byť platným hráčom alebo aj mimoriadne talentovaný Miroslav Karhan, ktorý na jar strelil svoje prvé dva ligové góly – oba dal do siete Dunajskej Stredy.

Nadstavbová časť súťaže však ukázala, že ešte na viacerých veciach treba popracovať a mužstvo má značné rezervy. „Nemali sme

dostatočne široký káder ani skúsenosti. Nie vždy bol efekt adekvátnej vynaloženému úsiliu. Neustúpili sme však od našej hry,“ konštatoval Pecze po sezóne. Keď na pár zápasov vypadli Gabriel, Kostka či Bališ, mužstvo to pocítilo. V A-mužstve sezóny v denníku Šport figurovali až traja Trnavčania – v obrane Karhan a na postoch stredopoliarov Gabriel a Ujlaky. V „béčku“ sa objavil Kapko. Aj to svedčilo, že Trnavčania vo svojej druhej sezóne samostatnej slovenskej ligy zaujali.

Na to, že sa mužstvo formovalo pod Peczeho vedením len necelý rok, plusy vysoko prevažovali nad mínusmi. Spartak ešte nemal na medailové priečky v lige, ale bola nádej, že na ne môže už v blízkej budúcnosti zaútočiť.

V klube mohli hodnotiť sezónu v pozitívnom duchu, k čomu prispelo aj to, že mladší dorastenci sa pod vedením trénera Chlpeka stali majstrami Slovenska. Jeden „primát“ si odniesol aj seniorský tím, Spartak obsadil v súťaži slušnosti prvú priečku! Do klubovej pokladnice za to pribudlo v hrubom 100-tisíc korún.

Karol Pecze mal v čase nástupu do Spartaka kredit progresívneho trénera.

SUMÁR LIGOVÝCH ZÁPASOV

ZÁKLADNÁ ČASŤ

1. kolo:	Prievidza – Trnava	1:0
2. kolo:	Trnava – Bardejov	0:1
3. kolo:	1. FC Košice – Trnava	3:1
4. kolo:	Trnava – Prešov	2:0
5. kolo:	Inter – Trnava	3:1
6. kolo:	Lok. Košice – Trnava	1:0
7. kolo:	Trnava – Humenné	5:1
8. kolo:	D. Streda – Trnava	2:0
9. kolo:	Trnava – Žilina	3:2
10. kolo:	Slovan – Trnava	0:0
11. kolo:	Trnava – B. Bystrica	4:0
12. kolo:	Trnava – Prievidza	2:0
13. kolo:	Bardejov – Trnava	2:1
14. kolo:	Trnava – 1. FC Košice	2:2
15. kolo:	Prešov – Trnava	3:1
16. kolo:	Trnava – Inter	1:0
17. kolo:	Trnava – Lok. Košice	3:1
18. kolo:	Humenné – Trnava	2:0
19. kolo:	Trnava – Dun. Streda	0:0
20. kolo:	Žilina – Trnava	1:1
21. kolo:	Trnava – Slovan	0:0
22. kolo:	B. Bystrica – Trnava	3:1

NADSTAVBOVÁ ČASŤ

SKUPINA O TITUL

23. kolo:	Trnava – D. Streda	4:0
24. kolo:	Slovan – Trnava	1:0
25. kolo:	Trnava – B. Bystrica	0:2
26. kolo:	Trnava – 1. FC Košice	1:0
27. kolo:	Inter – Trnava	2:0
28. kolo:	Dun. Streda – Trnava	1:0
29. kolo:	Trnava – Slovan	1:1
30. kolo:	B. Bystrica – Trnava	1:0
31. kolo:	1. FC Košice – Trnava	2:2
32. kolo:	Trnava – Inter	2:2

SPARTAK V SLOVENSKOM POHÁRI

1. kolo:	Levice – Trnava	0:3 kont.
2. kolo:	1. FC Košice – Trnava	2:0

KÁDER SPARTAKA V SEZÓNE 1994/1995

BRANKÁRI: Filipko (2/0), Fišan (29/0), König (1/0), **HRÁČI V POLI:** Adamčík (2/0), M. Bachratý (1/0), I. Bališ (29/2), Boskovič (1/0), Čmilanský (30/1), Fiľák (25/1), Frtála (1/0), Fuher (1/0), J. Gabriel (28/2), Hrabal (14/0), Kapko (23/1), Karhan (32/2), Klago (18/0), Kostka (25/6), A. Kulla (25/4), Mačák (31/5), M. Malatinský (13/1), Michalička (1/0), Moravec (15/7), Pavlús (7/0), Soták (30/4), L. Švec (1/0), Ujlaky (31/6), **TRÉNER:** Karol Pecze.

TABUĽKY LIGOVÉHO ROČNÍKA 1994/1995

ZÁKLADNÁ ČASŤ

1. Slovan Bratislava	22	15	6	1	45:16	51
2. 1. FC Košice	22	11	5	6	42:28	38
3. Dukla Banská Bystrica	22	10	6	6	38:22	36
4. Spartak Trnava	22	10	5	7	33:23	35
5. DAC 1904 Dunajská Streda	22	10	5	7	27:22	35
6. Inter Bratislava	22	8	6	8	28:34	30
7. BSC JAS Bardejov	22	7	5	10	28:29	26
8. Lokomotíva Košice	22	9	2	11	34:43	26
9. Tatran Prešov	22	6	7	9	26:34	25
10. Petrimex Prievidza	22	7	4	11	20:36	25
11. Chemlon Humenné	22	5	6	11	22:39	21
12. ŠK Žilina	22	4	3	15	22:39	15

SKUPINA O TITUL

1. Slovan Bratislava	32	21	9	2	63:25	72
2. 1. FC Košice	32	15	7	10	54:42	52
3. Inter Bratislava	32	14	8	10	47:45	50
4. DAC 1904 Dunajská Streda	32	13	7	12	41:42	46
5. Dukla Banská Bystrica	32	12	8	12	53:44	44
6. Spartak Trnava	32	12	8	12	43:35	44

SKUPINA O ZÁCHRANU

1. BSC JAS Bardejov	32	12	7	13	46:46	43
2. Petrimex Prievidza	32	12	6	14	35:50	42
3. FC Lokomotíva Košice	32	13	3	16	55:60	39
4. 1. FC Tatran Prešov	32	9	10	13	42:49	37
5. Chemlon Humenné	32	8	8	16	32:57	32
6. ŠK Žilina	32	9	3	20	37:53	30

Poznámka: Lokomotíve Košice po skončení súťaže odrátali tri body za napadnutie rozhodcu Antona Stredáka trénerom Jánom Kozákom

2015 – 2016

Turbulentná sezóna

Od siedmeho ligového kola hral Spartak svoje domáce zápasy na novom krásnom štadióne s názvom City aréna – Štadión Antona Malatinského. Na ceste za konečným štvrtým miestom sa vystriedalo kvarteto trénerov.

V Trnave zostal pri trénerskom kormidle Juraj Jarábek. Čo sa týka zmien v hráčskom kádri, najcitlivejšou stratou bol odchod kreatívneho stredopoliara Jána Vlaska, ktorý Spartak opustil po troch rokoch dobrých služieb klubu, keď

prestúpil do poľského Zagłębie Lubin. K nemu sa v auguste pridala kapitán Erik Sabo, ktorého angažoval PAFK Solún. Trnavský Spartak vymenili za myjavský Ján Chovanec a Patrik Banovič.

Na hosťovanie z Jihlavy prišiel

bosniacki ofenzívny hráč Haris Harba, jeho krajan Emir Halilović prestúpil z Hradca Králové. Do tímu sa vrátil po pôsobení v zahraničí Ľuboš Hanzel, ktorý sa stretol v klube s ďalším navrátilcom Ľubošom Kamenárom. Ďalšími posilami boli Ar-

Tomáš Majtán (vľavo) sa snaží presadiť proti žilinskému obrancovi Milanovi Škriniarovi, ktorý neskôr spravil skvelú kariéru v Taliansku.

José David Casado z Trnavy (vprava) a Štefan Zošák z Ružomberka v tuhom boji o loptu.

gentínčan Aldo Baez (na hosťovanie zo Slavie Praha), neskôr sa k nemu pripojil aj jeho krajan David Depetris. Ešte predtým pribudol do kádra útočník Tomáš Majtán, ktorý prišiel zo Senice aj s ligovými skúsenosťami z MŠK Žilina.

Mužstvo účinkovalo v Európskej lige. V prvom predkole prešlo cez Olympic Sarajevo z Bosny a Hercegoviny vďaka pravidlu, že gól na ihrisku súpera sa počítal dvakrát (1:1 a 0:0). V druhom predkole si dvakrát poradilo so severoírskym FC Linfield (2:1 a 3:1) a zastavil ho až v 3. predkole PAOK Solún po tesných výsledkoch: 0:1 a 1:1. V Grécku pritom od 2. minúty hral v početnej výhode, keď červenú kartu dostal domáci stopér Miguel Vitor. O jediný presný zásah sa osem minút pred koncom stretnutia postaral Lucas Perez po prihrávke Giannisa Mystakidisa, ktorý v 78. minúte nahradil slovenského reprezentanta Róberta Maka. Domácich síce dostal v odvete do vedenia gólom z penalty Erik Sabo v 35. minúte, ale v 49. minúte vyrovnal Dimitris Konstantinidis. PAOK aj so slovenským reprezentantom Róbertom Makom,

ktorý odohral celý zápas a spálil dve čisté šance, postúpil do play-off EL. Spartak nevyužil presilovku po vylúčení Skondrasa v 67. minúte. „Chlapci odvedli dobrú prácu, s ťažkým súperom sa rozlúčili s pohármi. Škoda prehry v prvom zápase. Som rád, že sme eliminovali vyhlásenie Roba Maka, ktorý povedal, že ak by boli kompletní, dajú nám štyri kúsky. Podržal nás Ľuboš Kamenár, postupilo lepšie mužstvo,“ hodnotil zápas tréner Juraj Jarábek.

Kedže sa finišovalo na dostavbe City arény, všetky domáce pohárové zápasy odohral Spartak na štadióne ViOn-u Zlaté Moravce.

Vzhľadom na finiš pri dobudovaní nového moderného futbalového stánku Spartaka, prvých šesť ligových duelov odohrali Trnavčania na štadiónoch súperov. Po troch kolách mali na konte len jeden bod po prehrách v Myjave 2:4 (oba góly Trnavy Sabo, prvý z penalty), v Dunajskej Strede 1:2, keď sa hostia ujali vedenia pred prestávkou zásluhou Mikoviča a bezgólovej remíze v Senici. V ďalšom kole, opäť na Záhorí, tentoraz v Skalici, už Trnavčania zabodovali naplno, hoci už po šiestich

minútach prehrávali po presnom zásahu ich odchovanca Michala Gašparíka ml. a Ivana Lietavu. Lenže Casado Garcia, Mikovič a Vojtuš zariadili obrat a víťazstvo 3:2.

Proti Ružomberku (hralo sa v NTC Poprad) uhrali bezgólovú remízu, keď poslednú štvrt hodinu hrali bez vylúčeného Miloša Nikoliča. Pôvodne sa mal hrať tento zápas o dva týždne skôr v rámci 3. kola, ale spartakovci si priniesli z pohárového zápasu v Aténach žalúdočné problémy, respektíve virózu.

Pár dní po následnej prehre so Slovanom na Tehelnom poli (0:2) nabrali udalosti rýchly spád. Tréner Juraj Jarábek oznámil majiteľovi klubu Vladimírovi Poórovi svoju abdikáciu. „V poslednom období bol na moju osobu vyvíjaný veľký tlak. V takomto prostredí sa pracuje každému veľmi ťažko, rovnako aj mne. Myslím si, že mojím odchodom sa môže uvoľniť napätá atmosféra,“ odôvodnil svoj krok Juraj Jarábek, ktorý bol pod paľbou fanúšikov klubu. Stalo sa tak tri dni pred prvým ligovým zápasom v City aréne, v ktorom viedol mužstvo dočasne poverený tréner Branislav Mráz.

Srbský obranca Spartaka Trnava Miloš Nikolič v snahe zastaviť súpera z Dunajskej Stredy.

David Depetris v ostrom súboji v zápase s Ružomberkom.

V ligovej premiére sa Spartak v novej City aréne stretol s MŠK Žilina (30. augusta 2015), na zápas bolo zvedavých 13 430 divákov. Už v tretej minúte ich potešil gólom Marek Janečka. Pre brankára Ľuboša Kamenára sa skončil zápas už po štvrthodine hry, keď videl červenú kartu po tom, ako nedovolené zastavil žilinského útočníka Jakuba Paura, ktorý unikol Trnavčanom.

V ďalších dvoch kolách vyšli spartakovci pod jeho vedením bodovo naprázdno: v Trenčíne v prestrelke 3:5, keď aspoň na bod nestačili dva góly Depetrisa a jeden Harbu, a po domácej prehre 0:1 s Michalovcami. Až potom sa tešili z plného bodového zisku v Zelpe aréne v Podbrezovej (2:0), keď presnú mušku mali Schranz a Majtán.

Nasledovala séria siedmich do-

Ružomberok po zásahoch Schranza a Nikoliča. Po štyroch domácich víťazných dueloch po sebe však v Trnave prekvapila Senica víťazstvom 1:0. Iní Záhoráci, zo Skalice, ich nezapodobili a prehrali 1:2 – za domácich triafali Depetris a Mikovič. Pritom tí hrali takmer hodinu hry bez vylúčeného brankára Kamenára, ktorý „musel“ zastaviť v šanci Ivana Lietavu, ale urobil to nedovo-

Martin Rusňák, tréner brankárov Pavel Kamesch a nový tréner Miroslav Karhan na prvom tréningu mužstva po rezignácii hlavného trénera Ivana Hucka.

Medzi žrde musel naskočiť Adam Jakubec, ktorý si udržal čisté konto. Tri body potvrdil Aldo Baez štvrt hodiny pred záverom.

Klub angažoval do konca jesennej časti sezóny trénera Ivana Hucka, pre ktorého to nebol prvý angažmán v Spartaku – mužstvo Spartaka viedol aj v závere sezóny 2006/2007. Do slovenského futbalu sa vrátil po ôsmich rokoch.

máciach zápasov za sebou. Trnava ju využila na zisk šestnástich bodov z maximálne 21 možných: výhra 2:1 nad ViOn-om po góloch Godála z penalty a Mikoviča, rovnakým skóre zdolali Myjavu s presným zásahom Schranza z prvej minúty, keď si druhý gól dal súper sám. S prehrou odišla zo City arény aj Dunajská Streda 0:2 po dvoch góloch Depetrisa a za kratší koniec 1:2 ťahal aj

leným spôsobom. V priebehu čosi viac ako dvoch mesiacov tak dostal už druhú červenú kartu.

Prvé derby na novom štadióne medzi Spartakom a Slovanom sa hralo 22. novembra 2015. Návšteva jesene 15 109 divákov sa gólu nedočkala. V 18. kole Žilina vrátila doma Trnave prehru zvonka (zhodne 2:0), spartakovci uzavreli kalendárny rok domácou remízou

s Trenčínom 1:1, ich gól strelil Harba. Spartak zimoval na 6. pozícii s bilanciou 8 - 4 - 7, so ziskom 28 bodov. Žiaden hráč nenastúpil vo všetkých 19 dueloch, Aldo Baez sa iba v jednom zápase nedostal na ihrisko. Najlepším strelcom jesene v trnavskom drese sa stal s piatimi gólmi Depetris, hoci prišiel až v septembri a bez letnej prípravy. Naopak, sklamal Harba, od ktorého sa tiež očakávali góly, ale na jeseň netrafil ani raz. Rozhodcovia vylúčili hráčov Spartaka až päťkrát, pričom dvakrát ukázali červenú kartu Kamenárovi a Nikoličovi, raz Godálovi. Divákov na domáce zá-

pasy ťahal predovšetkým nový štadión, celkovo naň zavítalo na ligu 84 450, v priemere 8 446 na zápas, najviac z ligy.

V jarnej časti ligy podávalo mužstvo kolísavé výkony a tomu zodpovedali aj striedavé výsledky. Až to napokon trénera Ivan Hucka prestalo baviť a deň po prehre 1:4 so Slovanom [28. kolo] položil svoju funkciu. A tak záverečných 5 zápasov ročníka viedla mužstvo trojica Miroslav Karhan (hlavný), Martin Rusňák (asistent), obaja boli od 20. kola asistentmi trénera Hucka, a Pavel Kamesch (tréner branárov). „Jediným dôvodom, prečo

som sa tak rozhodol, je, aby mužstvo v záverečných zápasoch jarnej časti dostalo nový impulz a zabojovalo o vytýčený cieľ sezóny,“ povedal Hucko po svojej abdikácii. Mužstvo zanechal na 5. pozícii. A impulz naozaj prišiel. Pod taktovkou Karhana vyhral Spartak tri zápasy v rade – nad Žilinou, doma s Trenčínom a Michalovcami. Podľa Karhana žiaden čarovný prútik nemal: „Nabádali sme hráčov, aby vložili do hry srdiečko, bojovali a snažili sa o čo najlepší výsledok. Zdalo sa mi, že motivácia v kolektíve je iná, väčšia ako v predchádzajúcich duelloch,“ povedal na margo víťaznej

David Depetris [vpredu] v zápase s Dunajskou Stredou, ktorý Spartak v marci 2016 vyhral 1:0.

série. Potom síce prišlo zakopnutie v Podbrezovej (0:3), ale posledný zápas bol opäť víťazný (3:2 nad Zlatými Moravcami). Trnava štvrtým miestom naplnila cieľ a získala miestenku v pohárovej Európe.

Hoci jarné návštevy na domácich zápasoch Spartaka mierne poklesli, celkovo prišlo na jeho nový štadión najviac ľudí z prvotligistov, 117 873, čiže v priemere 6 934. Domáce ihrisko bolo pevnou baštou klubu, dosiahlo na ňom bilanciu 12 výhier, 3 remízy a 2 prehry. Od 31. októbra (prehra so Senicou) do konca súťaž-

ného ročníka už Spartak doma nezašiel premožiteľa v desiatich zápasoch, z nich v šiestich neinkasoval.

V najväčšom počte zápasov (30) zasiahol do hry Mikovič. Najlepším strelcom tímu sa stal Depetris s 15 gólmi, v lige trafil častejšie iba Gino van Kessel.

Spokojnosť vládla s výkonmi brankárov, tak Kamenára ako aj Jakubecha, v strede obrany sa stal pilierom Godál, na ľavej strane uspokojil Čonka. Ťahúňom zálohy bol Mikovič, ktorý sám strelil 7 gólov. Progres ukázal Greššák aj

Schranz. V útoku vynikal zakončovateľ Depetris, Harba pohorel, Majtán sa trápil, Robert Ndip Tambe z Kamerunu, ktorý prišiel v zime, nepresvedčil.

Mužstvo prešlo v Slovenskom pohári cez dvoch papierovo slabších súperov z nižších súťaží (výhra v Kolárovo 4:0 v 2. kole a víťazstvo v 3. kole rovnakým výsledkom v Nových Zámkoch). V šestnástfinále však hladko prehralo na pôde družholigových VSS Košice 0:3 a vypadlo. Tréner Hucko z toho bol viac ako rozčarovaný, padali aj pokuty.

Ivan Hucko bol v tejto chvíli, pred zápasom so Slovanom, ešte trénerom Spartaka. Po ňom už nie.

SUMÁR LIGOVÝCH ZÁPASOV

1. kolo:	Myjava – Trnava	4:2
2. kolo:	D. Streda – Trnava	2:1
3. kolo:	Ružomberok – Trnava	0:0
<i>(hralo sa v Poprade)</i>		
4. kolo:	Senica – Trnava	0:0
5. kolo:	Skalica – Trnava	2:3
6. kolo:	Slovan – Trnava	2:0
7. kolo:	Trnava – Žilina	2:0
8. kolo:	Trenčín – Trnava	5:3
9. kolo:	Trnava – Michalovce	0:1
10. kolo:	Podbrezová – Trnava	0:2
11. kolo:	Trnava – Zlaté Moravce	2:1
12. kolo:	Trnava – Myjava	2:1
13. kolo:	Trnava – D. Streda	2:0
14. kolo:	Trnava – Ružomberok	2:1
15. kolo:	Trnava – Senica	0:1
16. kolo:	Trnava – Skalica	2:1
17. kolo:	Trnava – Slovan	0:0
18. kolo:	Žilina – Trnava	2:0
19. kolo:	Trnava – Trenčín	1:1
20. kolo:	Michalovce – Trnava	0:1
21. kolo:	Trnava – Podbrezová	0:0
22. kolo:	Zlaté Moravce – Trnava	2:2
23. kolo:	Myjava – Trnava	1:0
24. kolo:	Trnava – D. Streda	1:0
25. kolo:	Ružomberok – Trnava	3:1
26. kolo:	Trnava – Senica	2:0
27. kolo:	Trnava – Skalica	5:1
28. kolo:	Slovan – Trnava	4:1
29. kolo:	Trnava – Žilina	3:0
30. kolo:	Trenčín – Trnava	1:3
31. kolo:	Trnava – Michalovce	3:0
32. kolo:	Podbrezová – Trnava	3:0
33. kolo:	Trnava – Zlaté Moravce	3:2

LIGOVÁ TABUĽKA V ROČNÍKU 2015/2016

1. AS Trenčín	33	26	3	4	73:28	81
2. Slovan Bratislava	33	20	9	4	50:25	69
3. Spartak Myjava	33	18	6	9	41:33	60
4. Spartak Trnava	33	16	6	11	49:41	54
5. MŠK Žilina	33	14	6	13	58:46	48
6. MFK Ružomberok	33	12	9	12	42:41	45
7. DAC 1904 Dunajská Streda	33	12	7	14	38:42	43
8. ŠPORT Podbrezová	33	10	7	16	43:46	37
9. ViOn Zlaté Moravce	33	7	10	16	38:57	31
10. FK Senica	33	7	9	17	30:48	30
11. Zemplín Michalovce	33	7	8	18	32:55	29
12. MFK Skalica	33	6	6	21	30:62	24

SPARTAK V EURÓPE

EURÓPSKA LIGA 2015/2016

1. predkolo:

Olimpik Sarajevo - Spartak Trnava 1:1 a 0:0

2. predkolo:

Spartak Trnava – FC Linfield Belfast 2:1 a 3:1

3. predkolo:

PAOK Solún – Spartak Trnava 1:0 a 1:1

Poznámka: Všetky domáce zápasy odohral Spartak v Zlatých Moravciach.

SPARTAK V SLOVENSKOM POHÁRI

1. kolo:

Kolárovo – Trnava 0:4

2. kolo:

Nové Zámky – Trnava 0:4

Šestnástfinále:

VSS Košice – Trnava 3:0

KÁDER SPARTAKA V SEZÓNE 2015/2016

BRANKÁRI: Jakubech (15/0), Kamenár (19/0), Strapák (1/0), **HRÁČI V POLI:** Baez (28/1), Bello (10/0), Benogo (6/0), Bortel (9/0), Casado (16/1), Čonka (28/0), Deket (2/0), Depetris (21/15), Godál (25/2), Greššák (23/0), Halilović (28/2), Harba (14/2), L. Hanzel (3/0), Horník (12/0), Jež (13/2), Kadlec (9/0), Košťál (7/1), Janečka (17/1), Majtán (19/1), L. Mihálik (10/1), Mikinič (5/0), Mikovič (30/7), Cleber Nascimento (1/0), Nikolič (17/1), Pikuľík (1/0), E. Sabo (3/2), Schranz (22/8), Steinhübel (1/0), Tambe (11/0), M. Tóth (18/0), Vojtuš (14/1), **TRÉNERI:** Juraj Jarábek (1. – 6. kolo), Branislav Mráz (7. kolo), Ivan Hucko (8. – 28. kolo), Miroslav Karhan (29. – 33. kolo).

Martin Škrtel a slzy v jeho očiach.. V 10. kole nadstavby zvíťazil Spartak nad Dunajskou Stredou 1:0 a legendárny zadák vedel, že sa na najvyššom fóre blíži ku koncu svojej skvelej kariéry.

Karol DOBIAŠ (Patino)

Začínal ako útočník či pravé krídlo, tréner Anton Malatinský ho prerobil na ofenzívneho krajného beka. Vtedy bol ešte ruka – noha. Povestná je historka, ako sa raz sťažoval, že ho bolia svaly na nohách a figliar Jozef Adamec chodil okolo neho a niečo hľadal. Na otázku čo, odpovedal – tie svaly...

Karol Dobiaš sa narodil 18. decembra 1947 v Trnave. S futbalom ale začínal v Handlovej, kde jeho otec pôsobil ako vychovávateľ v baníckom učilisti. Do tamajšieho Baníka sa išiel prihlásiť sám. „Tréner Michal Benedikovič, bývalý hráč Slovana, sa ma opýtal, koľko mám rokov. Zaklamal som a povedal som, že dvanásť, hoci som mal menej. Zobral ma a dodnes neviem, či vedel, alebo tušil, že si vymýšľam. Raz si však tréner zavolať otca a spýtal sa ho, či nemám tých dvanásť rokov nejako dlho...“ Ako pätnásťročný prišiel späť do Trnavy. „Keď ma Toni-báči Malatinský vytiahol z dorastu a s áčkom Spartaka zobral na zájazd do Nórska, bol to jeden z najšťastnejších okamihov môjho futbalového života. Po návrate som už v kádri zostal,“ spomínal Karol Dobiaš na leto 1966. Práve ukončil učňovku a získal čerstvý výučný list zvérača, avšak vedel, že sa bude živiť tým, čo od detstva miloval. Futbalom.

Prvý ligový zápas odohral na jeseň 1966 na Slavii, Trnava zvíťazila 5:1. So Spartakom Trnava sa stal päťnásobným majstrom Československa (1968, 1969, 1971, 1972, 1973) a trojnásobným víťazom Československého pohára (1967, 1971, 1975).

Teoreticky mohlo byť toho menej, v lete 1969 mal o 182 centimetrov vysokého krajného beka eminentný

záujem slávny Feyenoord Rotterdam, ktorého funkcionári docestovali aj do Trnavy a ponúkali zaň 200 000 USD. Kluby sa dohodli, ústredie v Prahe na tú dobu senzačný transfer stoplo... Hráč s príznačnými dlhými vlasmi, vďaka ktorým ho porovnávali k Georgeovi Bestovi, tak ostal v Trnave.

Spartaku naďalej odvádzal cenné služby. Ako obranca vynikal rýchlosťou a výbornou technikou, čo z neho robilo hráča spĺňajúceho kritériá vtedajšej futbalovej moderny. Počas zápasov sa z ofenzívneho obrancu stávalo „falošné“ pravé krídlo.

Keď v lete 1977 opúšťal Trnavu a namieril si to ku klokanom do Bohemiansu Praha (1977 – 1980), vyvolalo to veľký rozruch. A medzi

trnavskými fanúšikmi aj nevôľu. „V tom čase sa Trnava už zachraňovala, v mužstve neostal kameň na kameni. Vtedajší funkcionári vraveli: ‚Patino, ty budeš držať obranu, Laco Kuna zálohu a nejaký gól už vpredu dáme.‘ Bolo to naivné, dvaja hráči predsa nemôžu utiahnuť celé mužstvo. Slovan Bratislava nás porazil 4:0. A potom povedali, že po analýze Dobiašovej hry a jeho enormných požiadavkách sme sa rozhodli, že ho uvoľňujeme. Tie enormné požiadavky bola suma 30-tisíc korún. To som hral v Spartaku jedenásť rokov a boli to enormné požiadavky, keď nováčikovia mali gázu desaťtisíc korún. Ale za akých okolností ma Trnavčania uvoľnili, fakt neviem. Myslím si, že ma dobre predali.“

Karol Dobiaš (vpravo) vedel rozdať i prijať. Antona Malatinského (vľavo) akoby tento moment nevyrušoval, ďalej sa venuje dianiú na ihrisku.

Každý zápas v Trnave však mal Karol Dobiaš osladený. „*Samozrejme, keď som sa vracal do Trnavy, bol som zradca trnavského národa... Mrzelo a štvalo ma to zároveň. Jedenásť rokov som v spartakovskom drese patil krv a za Trnavu by som bol položil život. Ale to už je mimo mňa.*“

V najvyššej súťaži odohral 344 zápasov, za Trnavu 277 a za Bohemians 67, dal v nich 28 gólov, keď v drese Spartaka skóroval 19-krát a za klokanov deväťkrát.

V rokoch 1980 – 1983 pôsobil v belgickom SC Lokeren, odohral zaň 68 ligových zápasov. Kariéru ukončil v Belgicku v klube KRC Gent (1984). „*Nepoviem ani Karol, ale Karolczek. Super človek! Veľmi veselý, taký typ aj do koča, aj do voza. Mám ho rád. Ale jeho musel mať rád každý. V Lokerene, kde sme boli spolu, ho mali radi fakt všetci... Bol jedným z najlepších obrancov tých čias na svete. Útočníci s ním mali problémy. Ja som mal to šťastie, že som proti nemu hral len raz,*“ povedal o ňom slávny poľský útočník Grzegorz Lato.

Bol úspešný reprezentant. V československej reprezentácii odohral 67 zápasov, dal v nich šesť gólov. Debutoval 3. mája 1967 v priateľskom zápase proti Švajčiarsku (2:1) v Bazileji, príznačné bolo, že v základnej zostave boli piati Trnavčania (Dobiaš, Majerník, Kuna, Adamec, Kabát). Svojho prvého gólu v reprezentácii sa dočkal 26. apríla 1972 v Plzni v zápase proti Luxembursku (6:0), dal ho v 68. minúte z pokutového kopu.

Bol účastníkom MS 1970 v Mexiku. „*Prišli sme tam rovno na šampionát, docestovali sme týždeň pred ním. Hrali sme bez aklimatizácie, v 70. minúte som prestával vidieť...*“

Stal sa držiteľom zlata z ME 1976 v Belehrade, kde figuroval aj v All star tíme ME 1976. Takmer legendárny status dosiahol jeho gól vo finále do siete NSR. Mal tú česť trikrát si zahrať proti Brazílii, s čím sa nemohol hocikto pochváliť.

Nechýbalo veľa a mal by aj medailu z ME 1980. Zúčastnil sa aj na záverečnom sústredení vo Vysokých Tatrách. „*Hrali sme prípravný zápas a v jeho priebehu som pocítil bolesť. Nemohol som behať, ukázalo sa, že mám zapálenú achilovku.*“ Namiesto na ME tak išiel na operáciu. „*Samozrejme, je rozdiel*

mať alebo nemať bronzovú medailu z európskeho šampionátu. Ale zdravie bolo prvoradé. Musel som sa dať dokopy, lebo som chcel hrať. Keď som sa dal do poriadku, prestúpil som do Belgicka.“

V reprezentácii skončil tam, kde začal. Jeho posledným zápasom bolo opäť stretnutie proti Švajčiarsku a opäť v Bazileji, kde sa 26. marca 1980 zrodilo víťazstvo Švajčiarov (2:0).

tu Praha (1993 – 1994), s ktorou sa v roku 1994 tešil zo zisku českého titulu. Pred druhou Slaviou mala vtedy Sparta komfortný šesťbodový náskok, hralo sa v dvojbodovom systéme – pre porovnanie, ak by bol trojbodový, bol by osembodový. V ďalšej sezóne Sparta vyhrala v Drnoviciach 4:0, porazila Benešov 2:0 a majiteľ klubu Petr Mach ho odvolal. Dôvod? Vraj neatraktívny herný prejav!

V sezóne 1995/1996 tak Karol Do-

Patino vyzeral dobre v mladosti i v zrelom veku.

Jeho výkony boli oceňované aj inak. V rokoch 1970 a 1971 zvíťazil v ankete Futbalista roka. V ankete Futbalista storočia na Slovensku obsadil tretie miesto za Popluhárom a Adamcom. „*Pre mňa bolo ctou, že som skončil tretí. Bol to dôkaz, že ľuďia si ma vážili.*“

Po skončení aktívnej kariéry trénoval Hradec Králové (1988 – 1989) a Brno (1990 – 1991). V tom čase o ňom v susednom Česku vyšla kniha „*Patino – O futbalistovi, ktorý chcel poriadk len vyhrávať,*“ ktorej autorom je český publicista Pavel Skramlík. Následne trénoval Spar-

biaš trénoval Spartu Krč, potom roky pracoval ako skaut pre pražskú Spartu. V sezóne 2003/2004 bol asistentom trénera Bohemiansu Praha.

Neskôr sa ešte vrátil do Spartaka Trnava, kde v ére trénera Pavla Hoftycha pôsobil ako konzultant (2011 – 2013).

Patril medzi prvých jedenásť legiend slovenského futbalu, ktoré uviedli 27. marca 2016 do Siene slávy slovenského futbalu (SSSF). O rok neskôr o ňom vyšla ďalšia kniha v edícii Športové legendy a pod názvom Karol Dobias – Československý Best.

Vydanie knihy podporili

Podakovanie patrí aj drobným podporovateľom v rámci vzdelanostnej akcie "Spartak má 100 rokov", ktorí zakúpili knihy o Antonovi Malatinskom a ceste Spartaka v Lige majstrov a podarovali ich do škôl. Myšlienkou projektu je to, aby naša najmladšia generácia – preto školy – vedela, kto bol Anton Malatinský a prečo je po ňom pomenovaný náš štadión. Taktiež aby vedela, aký kvalitný tím Spartak mal a že siahal na najvyššiu métu v európskom futbale.

Agentúra S+L, s.r.o., AGROPO, s.r.o., BEGAM, s.r.o., Cestovná kancelária FIFO, s.r.o., DePas Trnava, s.r.o., DREVOMA, s.r.o., EASY Check STK, s.r.o., ESM YZAMER, energetické služby a monitoring, s.r.o., Foto4F – Eleonóra Szombathová, Homola, s.r.o., Klartec, s.r.o., MAR'CO, s.r.o., STK Trenčín, s.r.o., Obec Špačince, Tomáš Pobjecký, JUDr. Pavel Zavacký - advokát...

Autor projektu Spartak má 100 rokov:	Július Šefčík
Autor publikácie:	Mojmír Staško
Spoluautor:	Ladislav Harsányi
Jazyková korektúra:	Tomáš Grosmann, Mária Gažovičová
Trnavský preklad:	Janka Blažková
Anglický preklad:	Miriám Šefčíková
Nemecký preklad:	Karol Novotny
Vydal:	SPORT legal, s. r. o., www.sportovelegendy.sk
Počet strán:	712 strán
Grafická úprava:	Adrián Jakubča, www.jakubca.com
Tlač:	Róbert Jurových - NIKARA, www.nikara.sk
Pramene a literatúra:	<p>KNIŽNÉ PUBLIKÁCIE: BLAŽKO, Viliam: 50 rokov organizovaného futbalu v Trnave. Trnava, 1973. HLAVÁČEK, Stanislav: 60 rokov organizovaného futbalu v Trnave (1923 – 1983). Trnava, 1983. HARSÁNYI, Ladislav: Futbalové chrámy – Od Maracany po City arénu. Nové Zámky, 2015. KEKETI, Dušan: Bez servítky. Trnava 2021. KŠIŇAN, Jozef, HLAVÁČEK, Stanislav, ROŽNÁK, Mikuláš: Biblia Spartaka. Trnava, 2013. KŠIŇAN, Jozef – MRÁZ, Igor – PEJCHAR, Jindřich – PONDĚLÍK, Josef – ŽEMLA, František: Svet deväťdesiatich minút. Bratislava, 1981. MAŠLONKA, Štefan – KŠIŇAN, Jozef: Zlatá kniha futbalu na Slovensku. Bratislava, 1988. MRÁZ, Igor: Najlepší v kopačkách SR. Bratislava, 2000. PECZE, Karol – HARSÁNYI, Ladislav: Karol Pecze – Futbal moja vášeň, môj osud. Nesvady, 2016. ROŽNÁK, Mikuláš: Od Lausanne po Zürich. Trnava, 2015. STAŠKO, Mojmir: Neboli sme stále anjeli. Trnava, 2015. STAŠKO, Mojmir: Krok od futbalového neba. Trnava, 2015. STAŠKO, Mojmir: Predbehol dobu. Trnava, 2015. STAŠKO, Mojmir – ČERNÁK, Tomáš: Zlatý Belehrad 1976. Trnava, 2016. ŠEFČÍK, Július – STAŠKO, Mojmir: Where Dreams Live – Spartak Trnava Stadiums. Trnava, 2019. SZALAY, Ladislav: Polstoročie trnavského futbalu. Trnava, 1953. VARADINOVÁ, Anna – MAJERNÍK, Kamil – ROŽNÁK, Mikuláš: Zlatý vek trnavského futbalu. Trnava, 2009.</p> <p>DENNÍKY A TÝŽDENNÍKY: Šport, Štart, Tip, Pravda, Práca, Trnavský Hlas, Új Szó, SME, Gardista, Slovák, Nový Svet (SR), Stráž Lidu, Haná, České slovo, Osvobozený Našinec, Pozor, Lidové noviny, Lidový večerník, Moravský Večerník, Stadion, Tip, Mladá fronta, Československý sport, Rudé Právo (ČSSR, ČSFR, ČR), Nieuwe Leidse Courant, De Telegraaf, Sport, Voetbal, Het Patrool, De Volkskrant, Allgemeine Dagblad (Hol.), Sportul Popular (Rum.), Komsomolskaja Pravda, Futbol - Hokej (ZSSR, Rusko), El Diario, El Mundo Deportivo, Marca, As (Šp.), Kurir (Srb.), Nemzeti Sport (Maď.), Kicker (Nem.)</p> <p>MESAČNÍKY: SuperMatch (Gr.), World Soccer, Shoot (Angl.).</p> <p>INTERNETOVÉ ZDROJE: uefa.com, footbaldatabase.com, worldfootball.net, ajaxshowtime.com, hlaszapadnej.sk, fcspartaktrnava.com, csfotbal.cz.</p>
Fotografie:	<p>FOTOGRAFIE: Eleonóra Szombathová, Lukáš Grinaj, Ján Sukup.</p> <p>ARCHÍVY MATERIÁLU POSKYTLI: FC Spartak, a.s., SPORT legal, s.r.o., City Arena, a.s., SFZ, Alojz Fandel, Karol Dobiaš, Stanislav Jarábek, Vladimír Ekhardt, Ivan Hucko ml., Viliam Lanák, Marta Bilíková, Ján Šturdík, Jaroslav Lieskovský, Mojmír Staško, Ján Král, TASR, Slovenské športové a olympijské múzeum, Martin Malčický.</p>
Vyjadrenie k fotografiám:	<p>Chcel by som sa poďakovať všetkým osobám, ktoré nám poskytli svoje fotografie do knihy. Fotografie sme čerpali aj zo všeobecne dostupných zdrojov, ktoré však nemali uvedených svojich jednoznačných autorov alebo vlastníkov a preto sme ich nemohli uviesť. Samozrejme, pokiaľ by prišlo k takémuto zisteniu, veľmi radi sa vyrovnáme a stav zosúladieme tak, aby skutoční autori neboli poškodení.</p>

Osobitné poďakovanie patrí Martinovi Malčickému.

SPARTAK MÁ 100 ROKOV

